

รายงานผลการวิจัยและพัฒนา

เรื่อง

การพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่าย

วิทยาศาสตร์ภาษาไทย

โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา

เขตภาคเหนือตอนบน

(ฉบับสรุป)

โดย

นายภักดี รัชตวิภาสนันท์

ครุแท่นชาติ ปี 2542 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย

งานวิจัยโดยเงินสนับสนุนของสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

สิงหาคม 2548

371.11 สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา
ส 691 ร รายงานผลการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่าย
วิทยาศาสตร์ภาษาไทยโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตภาคเหนือตอนบน (ฉบับสรุป) / นายภักดี รัชตวิภาสนันท์.
กรุงเทพฯ : สกศ., 2548
82 หน้า
ISBN 974-650-680-3
1. การพัฒนาครู 2. ครู-วิทยาศาสตร์ 3. ชื่อเรื่อง

รายงานผลการวิจัยและพัฒนา เรื่อง
การพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทย
โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน (ฉบับสรุป)

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 76/2548
พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2548
จำนวน 1,000 เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มพัฒนานโยบายการเรียนรู้ของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้
สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา
ถนนสุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2668-7123 ต่อ 2531 โทรสาร 0-2668-7329
Web site : <http://www.onec.go.th>
ผู้พิมพ์ บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
90/6 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 34/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทร. 0-2424-3249, 0-2424-3252
โทรสาร 0-2424-3249, 0-2424-3252

คำนำ

สำนักงานเลขานุการสภากาชาดไทยดำเนินงานโครงการครูแห่งชาติ เพื่อยกย่องครูที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น มีแนวคิดเชิงนวัตกรรมในการพัฒนาวิชาชีพครูและสนับสนุนให้ครูแห่งชาติดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน พร้อมทั้งขยายผลการพัฒนาสู่เพื่อนครูและการวิชาชีพครูต่อไป โดยมีการดำเนินโครงการในลักษณะโครงการนำร่องมาตั้งแต่ปี 2541 ผลการคัดเลือกครูแห่งชาติประจำปี 2541-2544 ได้ครูแห่งชาติจำนวน 26 คน ปัจจุบันมีครูแห่งชาติที่ดำเนินงานวิจัยและพัฒนาแล้วเสร็จจำนวน 20 คน

ผลการดำเนินงานตามโครงการวิจัยและพัฒนาของครูแห่งชาติได้ก่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนและขยายไปสู่เพื่อนครูในลักษณะเครือข่ายกลยุทธ์ของครูแห่งชาติ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวได้กระตุ้นให้ครูทั่วประเทศมีความตื่นตัวในการพัฒนาการสอนและพัฒนาตนเองมากขึ้น เกิดเป็นแกนนำในการปฏิรูปการเรียนรู้กระจายทั่วประเทศ อันจะเป็นกำลังสำคัญให้การปฏิรูปการศึกษาของชาติประสบความสำเร็จในอนาคต

โครงการการพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่ายวิทยาศาสตร์กายภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน ของครุภักดี รัชตวิภาณันท์ เป็นหนึ่งในหกโครงการของครูแห่งชาติประจำปี 2542 ที่มีผลเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมต่อครูเครือข่ายผู้สอนวิทยาศาสตร์กายภาพในเขตภาคเหนือตอนบน โดยครูเครือข่ายมีสมรรถภาพในการสอนวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงขึ้นด้วย

สำนักงานฯ ขอขอบคุณครุภักดี รัชตวิภาณันท์ ครูแห่งชาติ ปี 2542 สาขาวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ และคณะผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าผลการดำเนินงาน ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในวิทยาศาสตร์กายภาพและวิชาอื่นๆ ต่อไป

๑
๒

(นายอํารุณ จันทรานิช)
เลขานุการสภากาชาดไทย

คำชี้แจงของผู้วิจัย

โครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่ายวิทยาศาสตร์กายภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน เป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา ดำเนินการในระหว่างปี พ.ศ.2543-2545 ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาแล้ว 1 ปี อยู่ในช่วงของการแสวงหาปริญญาด้านการศึกษาที่เข้มข้น และมีทิศทางการปฏิรูปการศึกษาที่ชัดเจนสำหรับการปฏิรูปครูและปฏิรูปการเรียนการสอนตามปรัชญาการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่อยู่บนพื้นฐานของ Child center จึงเป็นการบูรณาการสมรรถภาพในทุกด้านที่สำคัญและจำเป็นของครูเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ตลอดจนจิตวิญญาณของความเป็นครูที่เป็นความหวังของแผ่นดิน

ตลอดระยะเวลาของการดำเนินโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูแห่งชาติได้ใช้เวลาทั้งในและนอกเหนือภาระหน้าที่จากการปฏิบัติการสอนตามที่โรงเรียนมอบหมาย กิจกรรมที่ใช้ในเวลาราชการ ได้แก่ การทดลองวิจัยวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการผลิตสื่อการสอนเพื่อนำไปพัฒนาครูเครือข่าย ส่วนกิจกรรมที่ใช้นอกเวลาราชการ เป็นการศึกษาด้านคัววัดลักษณะของคุณภาพรู้สำหรับเป็นแนวทางการพัฒนาครูเครือข่าย ดังนั้นข้อจำกัดของการวิจัยและพัฒนาครูเครือข่ายอยู่ในแต่ละวัน เพราะนอกเหนือภาระหน้าที่การสอน ครูจะต้องตรวจงานนักเรียน นัดพบนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนและความประพฤติ การปฏิบัติหน้าที่ครูประจำชั้น การเยี่ยมบ้านนักเรียน การบริการให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอนกับครูภายในโรงเรียน อีกประการหนึ่งระหว่างสถานที่ตั้งของโรงเรียนของครูเครือข่ายอยู่ห่างจากโรงเรียนของครูแห่งชาติซึ่งเป็นศูนย์เครือข่ายของโครงการ ทำให้มีข้อจำกัดด้านการนิเทศและพัฒนาครูเครือข่าย

แม้ว่าจะมีข้อจำกัดดังกล่าวแต่ครูเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการได้มุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยมีครูแห่งชาติเป็นศูนย์เครือข่ายของการพัฒนา โดยเฉพาะกระบวนการทางสังคมของครูเครือข่ายที่ช่วยให้เกิดกällyanamitronนิเทศท่ามกลางความหลากหลายของครูเครือข่าย ซึ่งมีทั้งผู้ที่สามารถรับการพัฒนาตนเองได้อย่างรวดเร็วและผู้ที่มาเพียงเพื่อรับรู้กระบวนการพัฒนาของครูแห่งชาติว่าเป็นอย่างไร

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เป็นผู้แทนของ
สำนักงานเลขานุการสภาการศึกษาที่เคยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษาและให้
กำลังใจโดยไม่คำนึงถึงความเห็นด้วยเห็นด้วยตลอดระยะเวลา 3 ปี ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ทุกท่านที่สนับสนุนให้ครูเครือข่ายเข้าร่วมโครงการ และขอขอบคุณครูเครือข่ายทุกคนที่มี
ความอดทน พากเพียรและเสียสละเพื่อให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยและพัฒนา

นายภักดี รัชตวิภาสนันท์
ครูแห่งชาติ ปี พ.ศ.2542 สาขาวิทยาศาสตร์ภาษาพ

สารบัญ

หน้า

คำนำ	
คำชี้แจงของผู้วิจัย	
บทที่ 1 บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญ	1
- ความหมายของสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน	3
- แนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครุวิทยาศาสตร์	3
- การประเมินการพัฒนาสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์	4
- การผลิตและการใช้สื่อการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์	5
บทที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินงาน	8
บทที่ 3 ผลการดำเนินงาน	12
- ผลการประเมินสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครุเครื่อข่าย วิทยาศาสตร์ภาษาไทย	12
- การประเมินผลการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน	12
- ผลการนิเทศติดตามการพัฒนาสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ของ ครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทย	16
- สรุปผลที่ได้จากการพัฒนาครุเครื่อข่าย	27
- ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานพัฒนาครุ	27
บรรณานุกรม	30
ภาคผนวก	33
- ตัวอย่างแผนการสอน เรื่อง สีสรรพ์	34
- ตัวอย่างแผนการสอน เรื่อง แสงสี	50
- แบบสำรวจประเมินตนเองของครุวิทยาศาสตร์ที่เป็นเครื่อข่าย	77
- แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนของครุแห่งชาติ และของครุเครื่อข่าย	78
- แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนของครุเครื่อข่าย	79
แนะนำผู้วิจัย	80
คณะผู้จัดทำรายงาน	81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบัน มีความเกี่ยวข้องกับทุกคน ทั้งในการดำรงชีวิตประจำวัน และงานอาชีพต่าง ๆ วิทยาศาสตร์ทำให้คนได้พัฒนาวิธีคิด ความคิดที่มีเหตุผล สร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ เกิดทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกร่วมกันใหม่ ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ สามารถนำความรู้มาใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตลอดจนพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ การแข่งขันกับนานาประเทศ และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

ฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ครูสอนวิทยาศาสตร์ต้องมีสมรรถภาพคือต้องมีความรู้ ต้องมีความสามารถ ต้องมีความเข้าใจ ต้องมีทักษะ และเจตคติที่ดีต่อวิชา วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ของครูวิทยาศาสตร์อย่างสมบูรณ์ สำหรับวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และรู้ถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีต่อสังคมที่กำลังพัฒนา ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นเนื้อหาที่ผสมผสานระหว่างเนื้อหาวิชาเคมี วิชาฟิสิกส์ และวิชาชีววิทยา บางเรื่องอาจเน้นทางชีววิทยา บางเรื่องอาจเน้นทางวิชาฟิสิกส์ บางเรื่องอาจเน้นทางเคมี จากหลักสูตรของสถาบันการส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท. 2536 : 1-3) เรียกว่าวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 วิทยาศาสตร์กายภาพ มี 9 เรื่อง ได้แก่

- 1.1 แสงอาทิตย์และพลังงาน
- 1.2 โลกแห่งแสงสี
- 1.3 สีสรรพ์
- 1.4 ไฟฟ้าและเครื่องอำนวยความสะดวก

- 1.5 รังสีที่เรามองไม่เห็น
 - 1.6 เสียงในชีวิตประจำวัน
 - 1.7 สารสังเคราะห์
 - 1.8 โลกและดวงดาว
 - 1.9 ทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรม
- ชุดที่ 2 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ มี 5 เรื่อง ได้แก่
- 2.1 กินดีอยู่ดี
 - 2.2 ยกับชีวิต
 - 2.3 ร่างกายของเรา
 - 2.5 ผลกระทบพัฒนาระบบ

จากโครงสร้างของหลักสูตรดังกล่าว และจากธรรมชาติของวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ครุผู้จัดการเรียนการสอน และจัดการเรียนรู้ ต้องมีความรู้ก้าง มีความเข้าใจ เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ทุกสาขา

นับตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ตามแนวทางของ สสวท. ปี พ.ศ.2524 จนถึง ปี พ.ศ.2542 เป็นระยะเวลา 18 ปี ครูส่วนใหญ่จะทำการศึกษาเฉพาะสาขา เช่น สาขาวิเคมี หรือสาขาวิทยา หรือสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จะนั่งถ้าต้องทำหน้าที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชีวภาพ ต้องรับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการสอนอย่าง กว้างขวาง และต้องมีสมรรถภาพ ซึ่งสมรรถภาพที่ครุวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องมีและพัฒนา อยู่เสมอ คือ สมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1. สมรรถภาพด้านวิชาชีพครุ
2. สมรรถภาพด้านความรู้ในสาขาวิชา
3. สมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
4. สมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์หรือจิตวิทยาศาสตร์

ดังนั้นผู้จัดทำจึงเห็นความจำเป็นในเรื่องการพัฒนาสมรรถภาพของครุวิทยาศาสตร์ ทั้ง 4 ด้านนี้ จึงได้ศึกษาค้นคว้า หาข้อเท็จจริง เรียนรู้หาประสบการณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิหลาย ท่านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพครุ เครื่อข่าย วิทยาศาสตร์ภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน โดยโครงการนี้เป็นโครงการวิจัยและพัฒนาตามภารกิจที่ได้รับคัดเลือกเป็นครุแห่งชาติ ของ สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ.2542

ความหมายของสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์กั้ง 4 ด้าน

1. สมรรถภาพด้านวิชาชีพครู หมายถึง ครุผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทยชีวภาพ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แผนการสอน เทคนิคหรือวิธีการสอน จิตวิทยาการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนการสอน การผลิตสื่อ การสร้างและรักษาชั้นวัตกรรม ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับบทเรียน

2. สมรรถภาพด้านความรู้เนื้อหาวิชา หมายถึง มีความรู้ มีความเข้าใจ ในโครงสร้าง คำอธิบายรายวิชาของวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทยชีวภาพตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เช่น สาระที่ 6 การเปลี่ยนแปลงของโลก สาระที่ 7 ตารางศาสตร์และอวกาศ

3. สมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิชาวิทยาศาสตร์และทักษะปฏิบัติการทดลอง สาขา วิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทยชีวภาพตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533)

4. สมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์หรือจิตวิทยาศาสตร์ หมายถึง คุณลักษณะหรือการแสดงออกทางด้านความอยากรู้อยากเห็น ความเพียรพยายาม ความมีเหตุผล ความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบและรอบคอบ ความใจกว้าง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีประโยชน์ต่อการทำงานและการดำรงชีวิต

แนวการพัฒนาสมรรถภาพของครุวิทยาศาสตร์

การพัฒนาสมรรถภาพสอนระหว่างครุภายนในโรงเรียนกระทำได้โดยที่ครุผู้สอน วิทยาศาสตร์แต่ละคนซึ่งมีความสามารถและความถนัดต่างๆ กันมาร่วมกันแก้ปัญหาหรือทดลองเทคนิคหรือวิธีการสอนใหม่ๆ และเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาสมรรถภาพที่จำเป็น จากกันและกัน ผลักดันสังเกต หรือประเมินผลการเรียนการสอนของกันและกัน การพัฒนาสมรรถภาพของครุวิทยาศาสตร์โดยวิธีนี้จำเป็นต้องมีผู้นำที่จะช่วยประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการจัดทำแบบจำลองทักษะการสอนแบบต่างๆ รวมทั้งการสังเกต การสอนอย่างเป็นระบบ

กพ เลขที่ พ.ศ. ๒๕๓๗) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครุวิทยาศาสตร์ดังนี้

1. การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยศึกษาติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ จากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ นิทรรศการต่างๆ และการหาโอกาสไปศึกษาดูงานและการสังเกตการสอนวิทยาศาสตร์จากโรงเรียนต่างๆ และถ้าเป็นไปได้ควรหาโอกาสไปคุยงานในต่างประเทศ
2. การจัดโครงการนิเทศการสอนภาษาในโรงเรียน เช่น การสังเกตการสอนในกลุ่มครุด้วยกัน แล้วนำมาระบุนสมรรถภาพของครุเพื่อปรับปรุงต่อไป หรือความร่วมมือกันปรับปรุงบทเรียน การผลิตสื่อ และวิเคราะห์ข้อสอบ
3. การเขียนเอกสารทางวิชาการ เช่น เอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ อ่านประกอบ บทความต่างๆ
4. การทำวิจัย
5. การเข้าเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ
6. การทำกิจกรรมอันเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น จัดให้มีการพบปะติดต่อกับครุวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์การสอนหรือประสบความสำเร็จในการสอนจนได้รับรางวัลดีเด่นด้านการสอนวิทยาศาสตร์

การประเมินการพัฒนาสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์

ในการพัฒนาครุวิทยาศาสตร์ภายภาคชีวภาพควรจะต้องมีการประเมิน เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า ซึ่งวิธีการประเมินมีหลายวิธี โดยครุอาจประเมินตนเอง หรือประเมินโดยบุคคลอื่น ที่มีวิธีวัดได้ 3 วิธีคือ การใช้แบบทดสอบ การสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียน การให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินการสอนของครุ

สำหรับการประเมินตนเองของครุนั้นทำได้โดยการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) หรือ SAR ซึ่งเป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงร่องรอยของการปฏิบัติหน้าที่ของครุทุกคนในแต่ละภาคเรียน เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครุจะเขียนรายงานการปฏิบัติหน้าที่พร้อมการประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง เพื่อแสดงถึงความสามารถของครุในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นไปตามระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น ยอมรับในคุณภาพของผลผลิตหรืออนันก์เรียนว่าได้เกิดคุณลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียน ชุมชน ได้ตั้งเกณฑ์ระดับคุณภาพไว้

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นได้ทราบและนำไปเผยแพร่ต่อชุมชน และผู้ปกครองให้ทราบอย่างทั่วถึง และครุนำผลที่เกิดขึ้นมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนในภาคเรียนต่อไป ส่วนประกอบของการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง มีดังนี้คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของครู
 - 1.1 ข้อมูลส่วนตัวครู
 - 1.2 ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่การเรียนการสอนและการกิจกิจกรรม
 - 1.3 การพัฒนาตนเอง
 - 1.4 จุดมุ่งหมาย/ยุทธศาสตร์ของหลักสูตร หน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียน
2. ผลการปฏิบัติงานและการประเมินตนเอง
 - 2.1 ด้านปริมาณ
 - 2.1.1 ผลการประเมินตนเองด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม
พรบ.การศึกษาแห่งชาติ
 - 2.1.2 ผลการประเมินการปฏิบัติภารกิจอื่นนอกเหนือจากการสอน
 - 2.1.3 ผลการประเมินการสอนของครูโดยนักเรียน
 - 2.1.4 ผลสมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 - 2.2 ด้านคุณภาพ
 - 2.2.1 คุณลักษณะของนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน
 - 2.2.2 การสะท้อนความคิดเห็นและข้อค้นพบจากการปฏิบัติหน้าที่
 - 2.2.3 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การพิจารณาและการใช้สื่อการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์

สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการของการเรียนการสอนในแต่ละช่วงของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษา ในด้านจิตวิทยาการรับรู้สื่อการเรียนการสอนถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สื่อจึงเป็นตัวกลางสำหรับการเรียนการสอนในอันที่จะทำให้กระบวนการของการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวโดยสรุปก็คือ สื่อการสอน หมายถึง การนำวัสดุ อุปกรณ์ ระบบ วิธีการหรือกิจกรรมเป็นตัวกลางในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

การแบ่งสื่อการสอนตามลักษณะรูปร่างของสื่อ แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (ไชยยศ วงศ์พรหม, 2526) คือ

1. สื่อประเภทเครื่องมือ เป็นสื่อที่ได้มาจากการความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แขนงวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ เช่น เครื่องฉายต่างๆ เครื่องเสียงโทรศัพท์

2. สื่อประเภทวัสดุ หมายถึง สื่อที่เป็นผลผลิตมาจากวิทยาศาสตร์ เป็นวัสดุที่มี การผูกพันสืบเปลี่ยนได้ง่าย เช่น แผ่นที่ แผ่นภูมิ แผ่นปะรังใส ฟิล์ม

3. สื่อประเภทวิชาการ หมายถึง การนำสื่อประเภทเทคโนโลยีระบบ กระบวนการต่างๆ เช่น การสาธิต การศึกษานอกสถานที่ การทดลอง นิทรรศการ เป็นต้น

4. สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อประเภทต่างๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธี การมาใช้ร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างช่วยเสริมสนับสนุนซึ่งกัน และกัน เช่น บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน

สื่อประสม หมายถึง สื่อการสอนดังแต่ 2 อย่างข้างบนไปในการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสื่อประสมนี้เมื่อจัดรวมเป็นชุดประกอบด้วยแผนการสอน คู่มือครู แล้วส่งกล่องไว้เป็น เรื่องๆ เรียกว่า “ชุดการสอน” (สมชาย เนตรประเสริฐ, 2525)

แนวความคิดในการผลิตสื่อการสอน ก็คือ ในปัจจุบันนี้การให้การศึกษาได้เน้นที่ นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การใช้สื่อทัศนุปักรณ์ได้เปลี่ยนแปลงเป็นสื่อการสอน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทุกด้าน การที่จะสอนนักเรียนด้วยวิธีการ แบบเดิม จึงไม่อาจสนองความแตกต่างของผู้เรียนได้

ชุดการสอนมีอยู่ 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

- 1) ชุดการสอนสำหรับครู
- 2) ชุดการสอนสำหรับนักเรียนเป็นกิจกรรมกลุ่มย่อย
- 3) ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อดีของสื่อประสม ก็คือ

- 1) ช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นขั้นตอน
- 2) จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแน่ชัด เฉพาะเนื้อหาและสื่อการสอนมีการ วางแผนไว้ล่วงหน้า
- 3) ผู้เรียนจะได้เรียนอย่างมีบรรยายกาศและมีกิจกรรมหลายอย่าง
- 4) การเรียนจะสิ้นสุดเป็นเรื่องๆไป
- 5) ทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอน เพราะมีเครื่องมือช่วยทำให้การสอนราบรื่น

สำหรับข้อจำกัดของสื่อประสม คือ

- 1) ต้องจัดทำและใช้สื่อหลายอย่าง ใช้เวลาผลิตมากและต้องอาศัย ประสบการณ์ของครูในการผลิต
- 2) ต้องเตรียมเนื้อหา และวางแผนการสอนสำหรับผลิตก่อนถึงเวลาสอนจริง

- 3) ต้องดำเนินการสอนตามที่กำหนดแผนการสอน
- 4) ค่าใช้จ่ายในการผลิตสื่อประสมสูงกว่าการผลิตสื่อเดี่ยว

การประเมินผลสื่อการสอน

การประเมินสื่อการสอน คือ การตรวจสอบคุณภาพของสื่อการสอนนั้นๆ ว่ามีคุณภาพดีเพียงใด ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลหรือไม่ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลสื่อการสอนจะสามารถนำมาปรับปรุงสื่อการสอน ซึ่งจะทำให้ครุได้รับผลคือ สามารถจำแนกสื่อการสอนที่มีคุณภาพ ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ครุสามารถหาข้อเด่นข้อด้อยของสื่อการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงให้สื่อการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ครุใช้ ทำให้เกิดความร่วมมือในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

สำหรับแนวทางในการประเมินสื่อการเรียนการสอนนั้น ศิริพงษ์ พยอมแย้ม (2533) ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

- 1) ความถูกต้องด้านเนื้อหาของสื่อ
 - 2) คุณภาพทางเทคนิคของสื่อ ได้แก่ ขนาดของสื่อที่เหมาะสม ความชัดเจนของสื่อ
 - 3) ความรู้สึกพึงพอใจต่อการใช้สื่อของผู้สอนและผู้เรียน
- สำหรับเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการประเมินคุณลักษณะของสื่อนั้น อาจใช้เครื่องมือและวิธีการดังนี้

ก. การสัมภาษณ์ ทั้งจากผู้สอน และผู้เรียนถึงทัศนคติที่มีต่อสื่อ

ข. การสังเกตในระหว่างการใช้สื่อ

ค. การใช้แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ใช้สื่อ

ในกรณีที่เป็นการประเมินผลสื่อสำหรับปรับปรุงการผลิตสื่อ ผู้ผลิตควรดำเนินการทดลองสื่อเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ก. ทดลองสื่อกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individual Tryout) หรือ หนึ่งต่อหนึ่ง เพื่อหาประสิทธิภาพและปรับปรุงสื่อ

ข. ทดลองสื่อกับผู้เรียนกลุ่มย่อย (Group Tryout) ประมาณ 6-10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพและปรับปรุงให้ดีขึ้น

ค. ทดลองกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ (Field Tryout) ประมาณ 40-100 คน เพื่อนำผลการทดลองไปใช้จริง

บทที่ 2

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงานโครงการพัฒนาสมรรถภาพครูเครือข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน เป็นการดำเนินงาน ตามภารกิจของครูแห่งชาติโดยมีระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี ตั้งแต่ปี 2543-2545 โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาในการดำเนินงานโครงการ ทั้งนี้ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูแห่งชาติ ได้ให้ความช่วยเหลือและแก่ไขปัญหา ทำหน้าที่ 3 ประการ คือ

1. ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์ช่วยเหลือ” ติดตามประเมินผลความคืบหน้า ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะด้านองค์ความรู้
2. ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์ความรู้” ทำหน้าที่ศึกษาด้านคว้า และวิจัยองค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ
3. ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์สร้างผู้นำ” ทำการอบรมให้ความรู้แก่ครูเครือข่ายในหัวข้อต่างๆ ที่จำเป็น

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานในภาพรวม 3 ปี สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้จัดได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย ได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 รายงานการวิจัยการทดลองใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ เพื่อนำข้อมูลผลการศึกษามาวิเคราะห์ใน รายวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย ทั้งด้านเนื้อหาสาระวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรการสอนแบบเก่าและแบบใหม่

2. การรับสมัครครูเครือข่าย

การรับสมัครครูเครือข่ายเพื่อร่วมดำเนินงานโครงการนี้ในปีแรกที่เริ่มดำเนินงาน คือปี พ.ศ.2543 ผู้วิจัยใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตภาคเหนือตอนบนเพื่อให้สมัครเข้าร่วมโครงการ และได้รับสมัครครูเครือข่ายไว้ 36 คน จากโรงเรียนในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน และพะเยา ต่อมาในปีที่ 2 ให้ครูเครือข่ายรุ่นที่ 1 ไปเชิญชวนเพื่อนครูที่อยู่ใน

โรงเรียนเดียวกันหรือโรงเรียนใกล้เคียงให้มาสมัครเข้าร่วมโครงการ ซึ่งหากครุเครื่อข่ายได้เพิ่มอีก 40 คน ต่อมาครุเครื่อข่ายรุ่นที่ 1 บางคนไม่ได้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ หรือไม่สะดวกจะร่วมประชุมทุกรุ่น จึงเหลือ 30 คน รวมเป็นครุเครื่อข่ายที่ร่วมงานจนจบโครงการจำนวน 70 คน จาก 7 จังหวัด โดยจังหวัดพะเยาไม่มีครุเครื่อข่าย

3. การสำรวจข้อมูลความต้องการของครุเครื่อข่าย

ผู้จัดได้จัดทำแบบสำรวจการจัดทำแผนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแผนการสอนที่ครุเครื่อข่ายมีอยู่แล้วและต้องการปรับปรุง แผนการสอนที่ต้องการจะทำเพิ่มเติม และความต้องการของครุเครื่อข่ายที่จะเข้ากลุ่มร่วม กันจัดทำแผนการสอน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดประชุมปฏิบัติการ นอกจากนี้ ได้จัดทำแบบสำรวจความต้องการของครุเครื่อข่ายเกี่ยวกับการจัดทำสารการเรียนรู้ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

4. การจัดประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนการสอนและแผนการเรียนรู้

ผู้จัดนำข้อมูลจากการตอบแบบสำรวจของครุเครื่อข่ายมาวิเคราะห์เพื่อใช้ ประกอบการจัดประชุมปฏิบัติการในการจัดทำแผนการสอน และแผนการเรียนรู้ โดยจัด แบ่งกลุ่มครุเครื่อข่ายให้อภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นำเสนอปัญหาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน และให้ครุเครื่อข่ายได้ฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการสอนตามเนื้อหาวิชาที่ ครุเครื่อข่ายได้แสดงความจำแนกมา

สำหรับเอกสารที่ใช้ในการประชุมปฏิบัติการครุเครื่อข่าย ประกอบด้วย หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ ภาษาไทยชีวภาพของ สสวท. หนังสือคู่มือครุรายวิชา วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยชีวภาพ หนังสือสารานุกรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทยชีวภาพ แบบฟอร์มการเขียนแผนการสอน ตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ เอกสารสรุปแผนผังความคิดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544

เมื่อได้ดำเนินการประชุมปฏิบัติการครุเครือข่ายแล้วเสร็จ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินครุเครือข่ายเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน และแผนการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากสาระสำคัญที่ครุเครือข่ายควรจะได้รับจากการประชุมปฏิบัติการเปรียบเทียบก่อนและหลังการประชุมปฏิบัติการ

5. การนำไปปฏิบัติจริงในห้องเรียนของครุเครือข่าย

เมื่อครุเครือข่ายได้รับความรู้และแนวทางในการจัดทำแผนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพแล้ว ขั้นตอนต่อไปครุเครือข่ายจะต้องนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน ซึ่งใช้เวลาอย่างน้อย 1 ภาคเรียนการศึกษา

6. การนิเทศติดตามและประเมินผล

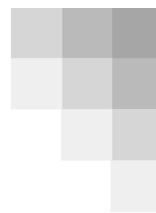
ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการติดตามและนิเทศครุเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถภาพครุเครือข่ายวิทยาศาสตร์กายภาพ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน มีดังนี้

- ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการประเมินผลของตนเอง การประเมินการสอนโดยนักเรียน และการสังเกตการสอนของครุเครือข่าย
- ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุเครือข่าย ด้วยการประเมินการสอนของครุ
- ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนของครุเครือข่าย วิทยาศาสตร์กายภาพ

ผู้วิจัยได้ไปเยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการสอน และนิเทศครุเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้น ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะและกำลังใจในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

สำหรับการประเมินผลโดยใช้แบบประเมินนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินการสอนของครุเครือข่าย เพื่อประเมินผลด้านบุคคลิกภาพส่วนตัว และการปฏิบัติงาน และมีแบบประเมินผลการสอนของครุโดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินครุเครือข่าย เช่น บุคคลิกภาพ การสอน การปกครองชั้นเรียน เป็นต้น รวมทั้งให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครุเครือข่ายด้วย

นอกจากนี้ ในการประเมินผลโดยภาพรวมผู้วิจัยยังได้จัดทำแบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของครุเครือข่าย โดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมิน และจัดทำแบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนเพื่อดูเจตคตินักเรียน เช่น ในด้าน

ความใส่ใจเรียน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

7. การนำเสนอผลงานเพื่อการประเมินผลการพัฒนาสมรรถภาพของครูเครือข่าย

ในการดำเนินงานโครงการในปีที่ 3 ครูเครือข่ายทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ จะต้องนำเสนอผลงานเพื่อการประเมินผลการพัฒนาสมรรถภาพของครูเครือข่าย โดยเป็น ผลงานที่เกิดจากการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทยชีวภาพ เช่น งานวิจัยในชั้นเรียน สื่อการสอน แผนการสอน เป็นต้น

บทที่ 3

ผลการดำเนินงาน

ผลการประเมินสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาพหุ

จากการทำแบบสอบถามและแบบประเมินสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครุเครื่อข่ายที่สามารถเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลการพัฒนาสมรรถภาพจำนวน 55 คน จากจำนวนครุเครื่อข่ายจริง 70 คน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สมรรถภาพของครุเครื่อข่ายทั้ง 4 ด้าน ภายหลังเข้าร่วมโครงการฯ ปีที่ 3 จำนวน 55 คน พบว่า สมรรถภาพของครุเครื่อข่ายทั้ง 4 ด้าน สูงขึ้นเป็นร้อยละ 77.67 เพิ่มขึ้นจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 8.06

2. สมรรถภาพแต่ละด้านของครุเครื่อข่ายก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการในปีที่ 3 พบว่า สมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครุเครื่อข่ายฯ ภายหลังเข้าร่วมโครงการปีที่ 3 สูงขึ้นในทุกด้าน สมรรถภาพด้านเนื้อหาวิชาของครุเครื่อข่ายจะเพิ่มสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.80 อันดับรองมา คือสมรรถภาพด้านวิชาชีพครุคิดเป็นร้อยละ 8.87 สมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 6.33 และอันดับสุดท้ายคือ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.31

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ระดับคะแนน 4 คิดเป็นร้อยละ 20.70 ระดับคะแนน 3 คิดเป็นร้อยละ 31.16 ระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 29.81 ระดับคะแนน 1 คิดเป็นร้อยละ 18.18 ระดับคะแนน 0 คิดเป็นร้อยละ 0.15 และไม่มีนักเรียนติด “ร”

การประเมินผลการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน

1 สมรรถภาพด้านวิชาชีพครุ

การประเมินผลสมรรถภาพด้านวิชาชีพครุผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถภาพวิชาชีพครุจากแบบประเมินการประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนการสอนมาวิเคราะห์ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ก่อนและหลังการประชุมของครุเครือข่าย พบว่า ภายหลังการประชุมความคิดเห็นของครุเครือข่ายเป็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายฯ ภายหลังการประชุมและก่อนการประชุมของครุเครือข่ายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ก่อนและหลังการประชุมพบว่า ภายหลังการประชุมครุเครือข่ายมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ภายหลังการประชุมและก่อนการประชุมของครุเครือข่ายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

3) ความรู้ความเข้าใจหลักการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ก่อนและหลังการประชุมของครุเครือข่ายพบว่า ภายหลังการประชุมมีความรู้ความเข้าใจหลักการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มากกว่าก่อนการประชุม และมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

4) ความรู้ความเข้าใจหลักการเขียนคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ก่อนและหลังการประชุม พบว่าภายหลังการประชุมครุเครือข่ายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียนคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มากกว่าก่อนการประชุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

5) แนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนตามสาระที่ 6 และ 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการประชุม พบว่า ภายหลังการประชุมครุเครือข่ายมีแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนตามสาระที่ 6 และ 7 มากกว่าก่อนการประชุม ซึ่งมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

6) ความมั่นใจในการสอนตามสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการของครุเครือข่าย ภายหลังการประชุมครุเครือข่ายมีความมั่นใจในการสอนมากกว่าก่อนการประชุม และมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

7) ความรู้ความเข้าใจการจัดทำหน่วยการเรียนรู้และการแบ่งชั่วโมงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพบว่าภายนหลังการประชุมครุเครือข่ายมีความรู้ความเข้าใจการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ และการแบ่งชั่วโมงการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าก่อนการประชุม โดยมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

8) การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ภายหลังการประชุมมีมากกว่าก่อนการประชุมปฏิบัติการและมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

2 สมรรถภาพด้านความรู้เนื้อหา

การประเมินผลสมรรถภาพด้านความรู้เนื้อหา โดยครุเครือข่ายที่สามารถเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการจำนวน 53 คน จากจำนวนครุเครือข่ายจริง 70 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถภาพด้านความรู้เนื้อหาจากแบบประเมินการประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนการสอนมหาวิเคราะห์ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับเนื้อหาเพิ่มเติมในสาระที่ 6 และสาระที่ 7 ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการประชุมของครุเครือข่ายพบว่า “ได้รับเนื้อหาเพิ่มเติมสาระที่ 6 และสาระที่ 7 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังการประชุมมากกว่า ก่อนการประชุม โดยมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

2) การได้รับเอกสารความรู้สาระ 6 และ 7 (โลโก ตารางศาสตร์และอวากาศ) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 จากการประชุมของครุเครือข่ายพบว่า ครุเครือข่ายได้รับเอกสารความรู้สาระ 6 และ 7 (โลโก ตารางศาสตร์ และอวากาศ) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 หากกว่าก่อนเข้าประชุมปฏิบัติการ โดยมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านความรู้เนื้อหา พบว่า ครุเครือข่ายมีความคิดเห็นว่า “ได้พัฒนาตนเองด้านความรู้เนื้อหามากกว่าก่อนการประชุม โดยมีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันมาก

3 สมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

การประเมินผลสมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการของครุเครือข่ายจากการประเมินของครุและนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

1) ผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครุเพียงเล็กน้อยและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2) ผลการประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน พบร่วมสมรรถภาพด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางและมีการกระจายของคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

3) การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนกับครูเครือข่าย พบร่วม ครูเครือข่ายเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการสังเกตมากที่สุด อันดับรองมาคือทักษะการทดลอง ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการตั้งสมมติฐาน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ครูเครือข่ายเน้นอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ทักษะการคาดคะเน ทักษะการสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการคำนวณ ทักษะการกำหนดตัวแปร ทักษะการวัด ทักษะที่ครูเครือข่ายเน้นอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ครูเครือข่ายเน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง

4. สมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์หรือจิตวิทยาศาสตร์

การประเมินผลสมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของครูเครือข่ายที่สามารถเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติจำนวน 53 คน จากจำนวนครูเครือข่ายจริง 70 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์จากแบบประเมินการประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนการสอนมาวิเคราะห์ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1) ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ภายภาคชีวภาพก่อน และหลังการประชุมของครูเครือข่าย พบร่วม ภายหลังการประชุมครูเครือข่ายมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ภายภาคชีวภาพมากขึ้น โดยมีความคิดเห็นของครูเครือข่ายพ้องไปในทางเดียวกันมากขึ้น

2) การตระหนักรถึงความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 จากการเข้าร่วมประชุมปฏิบัติการพบว่า ครูเครือข่ายมีความตระหนักรถึงความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มากกว่าก่อนการประชุมปฏิบัติการ โดยมีความคิดเห็นพ้องไปในทางเดียวกันมากขึ้น

3) การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมก่อนและหลังการประชุม พบร่วม จัดประชุมครั้งนี้ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมของครูเครือข่ายมาก โดยมีความคิดเห็นพ้องกันในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

ผลการนิเทศติดตามการพัฒนาสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน¹ ของครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์การเกษตร

1. การประเมินผลการสอนของตนเองและประเมินผลการสอนโดยนักเรียน

ในการประเมินผลการสอนของครุเครื่อข่ายร่วมกับนักเรียนโดยใช้แบบประเมินผลการสอน ผู้วิจัยได้ส่งให้ครุเครื่อข่ายจำนวน 70 คน ประเมินผลการสอนของตนเอง 1 ฉบับ และให้นักเรียนที่ได้จากการสู่มอย่างง่ายจำนวน 5 คน ๆ ละ 1 ฉบับ ประเมินผลการสอนของครุเครื่อข่าย รวม 6 ฉบับ จำนวนครุเครื่อข่ายที่ส่งแบบประเมินผลการสอนของตนเอง คืนให้ผู้วิจัยมีจำนวน 51 คน และนักเรียนที่ประเมินการสอนของครุเครื่อข่ายจำนวน 255 คน รวมแบบสอบถามที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 306 ฉบับ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ผลการประเมินการสอนร่วมกันระหว่างครุภัณฑ์เรียนกับครุเครื่อข่าย พบ ว่าครุเครื่อข่ายที่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 17.65 อยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 62.75 และอยู่ในระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 19.60 ไม่มีครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทยคนใดที่อยู่ในระดับปรับปรุง แสดงว่าครุเครื่อข่ายและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าครุเครื่อข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทยมีความสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี

เมื่อนำข้อมูลจากแบบประเมินผลการสอนร่วมกันระหว่างครุเครื่อข่ายกับนักเรียน มาวิเคราะห์ โดยจำแนกรายการที่ประเมินในด้านต่างๆ พบร้า รายการที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพของครุ การปักครองชั้นเรียน การสอน และการส่งเสริมให้นักเรียนคิด รายการที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหาความรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการใช้แหล่งการเรียนรู้

นอกจากนี้ แนวทางการประเมินการพัฒนาสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครุเครื่อข่าย ได้จากการประเมินผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนและการเขียนรายงานประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง (Self Assessment Report) หรือ SAR ซึ่งพบว่า

1) ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครุเครื่อข่ายสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอน แต่ยังมีปัญหาด้านทักษะการทำวิจัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น การตั้งชื่อเรื่อง ทักษะการเขียน ทักษะการใช้ภาษาสื่อความหมาย ทักษะการวิเคราะห์ปัญหา ทักษะการสร้างเครื่องมือวัด

2) ผลงานวิจัยในชั้นเรียนจำแนกได้ 3 ประเภท ผลงานวิจัยที่ส่งเสริมพัฒนาด้านวิชาชีพครุ มีจำนวนผลงานมากที่สุด รองลงมือคือผลงานวิจัยพัฒนาด้านทักษะ

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยสมรรถภาพด้านเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีจำนวนน้อยที่สุด

3) การจัดทำรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานตนเอง (Self Assessment Report) ของครูเครือข่ายพบว่าทำให้ได้ข้อมูลที่จะใช้ประเมินการพัฒนาตนเองของครูเครือข่ายได้ตามสภาพจริงและสามารถวิเคราะห์ถึงผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูเครือข่ายในสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านมากน้อยเพียงใด

2. การประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

จากแบบประเมินผลการสอนร่วมกันระหว่างครูเครือข่ายกับนักเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยครูเครือข่าย 1 คนต่อนักเรียน 10 คน รวมแบบประเมินที่ได้รับคืนจากครูเครือข่ายจำนวน 50 คน จากจำนวนจริง 70 คน นำข้อมูลจากเครื่องมือเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกันจำนวน 550 ฉบับ จำแนกเป็นครู 50 ฉบับ นักเรียน 500 ฉบับ ปรากฏว่าครูเครือข่ายที่สามารถจัดกิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 28.00 อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 68.00 และครูเครือข่ายที่ควรปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 4.00 ไม่มีครูเครือข่ายคนใดที่จัดกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าครูและนักเรียน มีความเห็นร่วมกันว่าครูเครือข่ายวิทยาศาสตร์กagyภาพส่วนใหญ่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง

3. การประเมินสมรรถภาพด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้จากการให้นักเรียนจำนวน 10 คนที่เรียนกับครูเครือข่ายแต่ละคนตอบแบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ด้วยการสุมเลขที่นั่งในชั้นเรียนอย่างง่าย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ระบุหมายเลข ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลับคืนมาทั้งหมด 520 ฉบับ พบว่าเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 38.46 อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 61.54 ไม่มีนักเรียนคนใดที่มีระดับเจตคติทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปรับปรุง แสดงว่า�ักเรียนส่วนใหญ่มีระดับเจตคติทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการสังเกตการสอนและเยี่ยมชั้นเรียนครูเครือข่าย

การติดตามนิเทศด้วยการเยี่ยมชั้นเรียนและการสังเกตการสอนครูเครือข่ายไม่สามารถทำได้ครบถ้วนคน ขึ้นอยู่กับระยะเวลา ระยะเวลาการเดินทาง และความพร้อมของครูเครือข่ายที่จะให้ผู้วิจัยเยี่ยมชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นไปตามความสมัครใจ หากช่วงเวลาที่ผู้

วิจัยเดินทางไปถึงโรงเรียนถ้าไม่ตรงกับคabaสอนจะใช้วิธีการขอสัมภาษณ์นักเรียนเป็นหมู่คณะโดยการสุ่มแบบเจาะจงเลขที่นั่งในชั้นเรียน จำนวน 5 คน แทนการสังเกตการสอน และจะบันทึกรายละเอียดตามหัวข้อที่กำหนดไว้ตามแบบบันทึก สำหรับการสอนในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยสามารถเยี่ยมชั้นเรียนครุเครือข่ายได้เพียงจำนวน 38 คน จากจำนวนครุเครือข่ายทั้งหมด 70 คน ปรากฏผลดังนี้

4.1 ผลการประเมินการเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน

การเยี่ยมชั้นเรียนและการสังเกตการสอนของผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อที่จะใช้ในการสังเกตและบันทึกเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ 6 หัวข้อ ได้แก่ การจัดสภาพห้องเรียน วิธีการสอน การใช้สื่อ-อุปกรณ์การสอน บรรยายกาศในห้องเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นำข้อมูลมาวิเคราะห์คิดเป็นค่าร้อยละ จำแนกตามระดับคุณภาพ 4 ระดับ คือ ไม่เหมาะสม เหมาะสม ดี และดีมาก พบว่า สภาพการจัดชั้นเรียนของครุเครือข่าย บรรยายกาศในห้องเรียนอยู่ในระดับเหมาะสม วิธีการสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนอยู่ในระดับเหมาะสมถึงดี การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาทุกประเด็น ชั้นเรียนของครุเครือข่ายอยู่ในระดับเหมาะสมถึงดี แสดงว่า ครุเครือข่ายมีความพร้อมในการจัดชั้นเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.2 ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสภาพชั้นเรียนของครุเครือข่าย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการบันทึกการเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอนมาวิเคราะห์โดยกำหนดหัวข้อไว้ 6 หัวข้อ คือ การจัดสภาพห้องเรียน วิธีการสอน บรรยายกาศ

ในห้องเรียน การใช้สื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่ง pragmaphor ผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การจัดสภาพห้องเรียน

1.1 ประเภทห้องเรียนที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนวิชาศึกษาศาสตร์ มี 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เป็นห้องปฏิบัติการที่กำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงและห้องปฏิบัติที่เกิดการจากปรับห้องเรียนปกติเป็นห้องปฏิบัติการ มีทั้งห้องที่ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ เพราะหลอดไฟฟ้าเสียไม่ได้รับการซ่อมแซมกับห้องปฏิบัติการที่มีแสงสว่างเพียงพอ สะอาด แต่คับแคบ

2) ห้องเรียนปกติ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ห้องเรียนที่อยู่กับที่ กับห้องเรียนที่ไม่แน่นอน คือห้องเรียนได้วางนักเรียนและครุจึงเข้าไปใช้เรียน ในส่วนห้องเรียนที่คงที่มีทั้งอยู่ในสภาพที่แสงสว่างเพียงพอ กับห้องที่ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ จากหลอดไฟฟ้า เนื่องจากเสียทุกหลอดและไม่ได้รับการซ่อมแซม

3) ห้องเรียนที่อยู่ในอาคารชั่วคราว ไม่มีผนังกั้นด้านข้าง โล่งมองเห็นกันตลอด ห้องต่อห้อง นักเรียนไม่มีสมาธิเรียน มีเสียงรบกวนตลอดเวลา

1.2 ลักษณะของกิจกรรมที่จัดในห้องเรียน สามารถจัดแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

1) แบ่งกลุ่มห้องละ 6-9 กลุ่ม ๆ ประมาณ 4-7 คนมีการเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2) แบ่งกลุ่มตามศูนย์การเรียน เคลื่อนที่ไปตามศูนย์การเรียน
3) นักเรียนนั่งเรียนเป็นรายบุคคล

2. วิธีการสอน ครุเครื่อข่ายได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนมีดังนี้

2.1 ปฏิบัติการทดลอง ตัวอย่างกิจกรรม เช่น

- นักเรียนปฏิบัติการทดลองการผสมแสงสี เปรียบเทียบกับการผสมตัวสี
- ครุชี้แจงการทดลองสารอาหารและนักเรียนปฏิบัติการทดลอง
- การทดลองสกัดน้ำมันหอมระ夷 และการใช้คำถากถาง นักเรียนประกอบการสรุปผลการทดลอง ครุเน้นเรื่องการทดลองและการใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับการทดลอง

- การทดลองเรื่องแรงเสียดทาน
- การทดลองเรื่องแสงมีผลต่อปฏิกิริยาเคมี
- นักเรียนกำหนดจุดประสงค์ และตั้งสมมติฐานการทดลอง ทดลองและบันทึกผลการทดลอง และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
- ครูอธิบายและให้นักเรียนตั้งคำถาม ถามเพื่อนในห้อง จากนั้น นักเรียนทดลองเรื่องการเกิดแผ่นดินไหว
- ครูอธิบายวิธีการทดลองและเตือนให้นักเรียนระมัดระวังการใช้สารเคมีโดยเฉพาะเรซินที่ใช้ทำของที่ระลึก
- ครูแจ้งจุดประสงค์ และให้นักเรียนศึกษาวิธีการทดลองจนเข้าใจแล้วออกไปหาพารามีเซียมที่สะระนำ ตักนำในสะรما แล้วนำมาใช้กล่องจุลทรรศน์ส่องดู แต่ไม่มีนักเรียนคนใดพบครู่จึงให้นักเรียนศึกษาจากภาพในหนังสือแบบเรียน
- อธิบายให้ความรู้และการทดลองเรื่องปฏิกิริยาผันกลับ
- ครูแจ้งจุดประสงค์การทดลอง และให้ความรู้เรื่องประเภทของดอกไม้ประกอบด้วยภาพแสดงส่วนประกอบของดอกไม้ โดยการใช้คำน้ำให้นักเรียนตอบ จากนั้นจึงให้ศึกษาส่วนประกอบของดอกไม้ตัวอย่างที่นักเรียนเตรียมมา

2.2 นำเสนอ/รายงานหน้าชั้นเรียน ตัวอย่างกิจกรรม เช่น

- นำเสนอผลการศึกษาหน้าชั้นเรียนของกลุ่มต่างๆ ที่ได้ไปศึกษาล่วงหน้า
- แบ่งกลุ่มศึกษาแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3 การสอนแบบสาขิต ตัวอย่างกิจกรรม เช่น

- นักเรียนออกแบบสาขิตการทดลอง การเลียนแบบเครื่องดนตรีประเภทเป่า
- ครูนำปีกไก่ กระดูกกบมาต้มแล้วเลาเนื้อออ ก และให้ข้อมูลผลการทดลองแก่นักเรียนและสรุปบนกระดาน นักเรียนจะบันทึกลงในสมุดแล้วส่งครู

2.4 การสอนแบบศูนย์การเรียน ตัวอย่างกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น

- จัดโต๊ะในห้องเรียนเป็นศูนย์การเรียน 5 ศูนย์ คือ ศูนย์ที่ 1 เรื่อง “ไฮดร้า ศูนย์ที่ 2 เรื่อง ยีสต์ ศูนย์ที่ 3 เรื่องเพร็น ศูนย์

ที่ 4 เรื่อง พารามีเซียม และศูนย์ที่ 5 สไลด์สุดการแตกรหัสของแทน

- ใช้วิธีการสอนแบบศูนย์การเรียน แต่ละศูนย์แสดงขั้นตอนการแบ่งเซลล์

2.5 การสอนแบบอธิบาย, การใช้คำถ้าม ตัวอย่างกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น

- ใช้คำถ้ามเป็นสื่อนำไปสู่การอธิบาย ให้ความรู้
- ซักถ้ามโดยใช้คำถ้ามจากหนังสือแบบเรียนเป็นสื่อ
- ใช้การตั้งคำถ้ามแล้วให้นักเรียนตอบ
- อธิบายและให้นักเรียนแยกตัวอย่างพีชสมุนไพรพร้อมประโยชน์มานานละ 1 ตัวอย่าง จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดจากใบกิจกรรม
- ครุอธิบายหลักการส่งคลื่นวิทยุ โทรทัศน์ โดยใช้แผ่นใส่รูปคลื่น และวัดภาพบนกระดานประกอบ
- ใช้ใบกิจกรรม เขียนคำถ้ามบนกระดาน นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนไปตอบคำถ้าม หากตอบถูกได้ 1 คะแนน และนักเรียนบันทึกลงในสมุด
- ครุอธิบายสื่อภาพที่ติดไว้บนกระดาน หน้าชั้นเรียน

2.6 การสอนโดยมอบหมายภาระจากใบงานและใบความรู้ ตัวอย่าง กิจกรรม เช่น

- หลักสูตรใหม่ ครุนำเนื้อหาจากชั้น ม.3 มาพิมพ์ถ่ายสำเนา แทนหนังสือแบบเรียน ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้แล้วตอบคำถ้ามลงในใบกิจกรรม
- เรียนรู้จากตัวอย่างผลงานของนักเรียนรุ่นพี่แล้วฝึกเขียน โครงงาน ครุทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือตอบคำถ้าม ข้อสงสัยที่นักเรียนมีปัญหา
- ครุนำแผนภูมิการใช้ยาประกอบการอธิบาย ศึกษาใบความรู้ และทำแบบฝึกหัดและเล่นเกมเพื่อสรุปบทเรียน

2.7 การสอนโดยใช้แผนผังความคิด ตัวอย่างกิจกรรม เช่น

- ครุมอบหมายให้นักเรียนศึกษาแผนผังการย่อยอาหารมา ล่วงหน้า ครุใช้คำถ้ามให้นักเรียนตอบ และอธิบายเพิ่มเติม เกี่ยวกับอวัยวะในระบบย่อยอาหาร เอ็นไซม์ต่างๆ

- นักเรียนศึกษาใบความรู้แล้วนำมารีบันด์ความคิดของอาหารแต่ละประเภท

3. การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน ครูเครือข่ายได้ใช้สื่อในการสอนหลายประเภท ได้แก่

3.1 สื่ออุปกรณ์การทดลองในห้องปฏิบัติการ ได้แก่ บีกเกอร์ หลอดแก้วทดลอง ชุดตะเกียงอัลกอฮอล์พร้อมที่ก้นลม สารเคมี กระดาษขาว สำลีพันไม้สำหรับทา แผ่นกระจาน

3.2 สื่อประเภทเครื่องมือ ได้แก่ กล้องจุลทรรศน์ กล้องจุลทรรศน์แบบสเตริโว สไลเดอร์แห้ง ไฮดร้า เฟริร์น พารามีเซียม ยีสต์ และสไลเดอร์สด คิม มีดสำหรับตัดดอก

3.3 สื่อของจริง ได้แก่ เครื่องดนตรี ขลุย ยาหยดตา ยาเม็ดแคปซูล ยาทา ยาน้ำ ยาประเภทภายใต้ยาทาภายนอก หลอดกาแฟ น้ำผลไม้ชนิดต่างๆ ปีกไก่ ขากรด กอกชบา ดอกเหว ใจส้ม่วง ดอกพู่ร่าหง กระดาษโป๊สเตอร์ เหรียญบาทหรือกุญแจ สวิตซ์ไฟฟ้า 2 ทางและทางเดียว แผงอุปกรณ์สาธิตการต่อวงจรไฟฟ้าในบ้าน

3.4 สื่อรูปภาพ ได้แก่ ภาพวาดประกอบ ภาพประกอบ รูปภาพ

3.5 สื่อแผ่นโปร์ต์ฟ็อก แผ่นโปร์ต์ฟ็อกภาพเกี่ยวกับการเกิดแสงโพราไรซ์ การกระเจิงของแสง แผ่นโปร์ต์ฟ็อกคลื่น

3.6 สื่อประเภทชุดการทดลอง ได้แก่ ชุดทดลองการผสมแสงสี และสีสำหรับการผสม ตัวสี ชุดเส้นแรงแม่เหล็ก ชุดทดลองเลียนแบบการเกิดแผ่นดินไหว ชุดอุปกรณ์ทดลองแรงเสียดทาน ล้อเลื่อน ถุงทราย ชุดอุปกรณ์การทดลองเรื่องปฏิกิริยาผันกลับ และตารางชาตุ ชุดทดลองการเกิดแสงโพราไรซ์ ชุดทดลองไนโตรเจน ชุดเปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์เป็นไฟฟ้า

3.7 สื่อประเภทหนังสือคู่มือหรือแบบเรียน ได้แก่ ตัวอย่างโครงการของนักเรียนรุ่นพี่ที่ได้รับรางวัล หนังสือแบบเรียน

3.8 สื่อประเภทเอกสาร ใบงาน แบบฝึกหัด ได้แก่ หนังสือคู่มือ ใบงาน ใบความรู้ ในกิจกรรม แบบฝึกหัดพัฒนาความคิด แบบเขียนบันทึกรายงานการทดลอง แผนภาพ การทำงานของอิเล็กทรอนิกส์ในระบบอย่างอาหาร สื่อชุดกล่องลับสมอง มีลักษณะเป็นบัตรคำตาม

4. บรรยายการในชั้นเรียน ตัวอย่างสภาพภัยในห้องเรียน เช่น
- ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษาเรื่องดาวเคราะห์ วงนอก ดาวเคราะห์วงใน ดาวฤกษ์ ดาวอังคาร และดาวศุกร์ นักเรียนแต่ละคนให้ความร่วมมือในกิจกรรมมีส่วนร่วมทุกคน
 - นักเรียนปฏิบัติการทดลองด้วยความสนุกสนาน มีการซักถาม พูดคุยกันในสิ่งที่สังเกตเห็นระหว่างการทดลอง
 - นักเรียนช่วยกันศึกษาการทำโครงการจากตัวอย่าง แล้วนำฝึกเขียนตามตัวอย่าง โดยช่วยกันเลือกหัวข้อหรือเรื่องตามที่สามารถในกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการจะทำ
 - นักเรียนแข่งขันกันตอบคำถามกันอย่างสนุกสนาน ครุอยกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกไปตอบคำถามไม่ให้ซ้ำกัน ใช้การจับสลากเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้ออกไปตอบคำถามบนกระดาน
 - นักเรียนแบ่งหัวเรื่องกันศึกษา ได้แก่ ป่า กะเพราอาหารลำไส้เล็ก การดูดซึม การทำงานของเอ็นไซม์ แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน และเปลี่ยนและอภิปราย
 - นักเรียนทดลองกันอย่างสนุกสนาน มีการแบ่งหน้าที่กัน บางกลุ่มทดลองนอกเหนือจากขั้นตอนในบทเรียนด้วยความอยากรู้อยากเห็น นักเรียนซักถามพูดคุยกัน บรรยายการไม่เครียด ทดลองจนเสร็จและเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ไว้ในตะกร้าตามเดิม
 - นักเรียนดำเนินการทดลอง และภายนห้องเรียนมีการเคลื่อนไหวของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ทำการทดลองและเดินดูผลกระทบการทดลองของกลุ่มอื่น ๆ มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบการทดลองภายนอกกลุ่ม นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากครุ
5. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียน ตัวอย่างกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น
- ครุฟังและซักถามนักเรียนที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน และสรุปสาระสำคัญหลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน มีการซักถามระหว่างครุและนักเรียนทุกกลุ่ม ครุให้คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่สงสัยซักถาม ครุสอนแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เช่น การฝึกให้วางกล่าวขอบคุณ
 - นักเรียนในชั้นเรียนสังเกตการสาธิตการทดลองของตัวแทนนักเรียนหน้าชั้นเรียนแล้วบันทึกผลลงในสมุด ครุและนักเรียนร่วมกันสรุป

- ครูเดินดูนักเรียนปฏิบัติการทดลอง อธิบาย แนะนำการทดลอง กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมทุกคน มีเพลงประกอบและเน้นเรื่องความซื่อสัตย์โดยใช้กลอนหรือคำคมให้นักเรียนได้ตระหนักรسمอ

- ครูสังเกต อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาในกรณีที่นักเรียน มีข้อสงสัยและซักถาม ครูจะจัดหาตัวอย่างรายงานและแผนนิทรรศการโครงการที่นักเรียนรุ่นพี่ทำไว้

- ครูตั้งคำถามและกระตุ้นให้นักเรียนออกมารอตอบคำถาม และดูแลนักเรียนที่นั่งเฉยๆ หรือนั่งหลังห้องเรียนให้มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม

- ครูจะอธิบายสาระสำคัญเพิ่มเติมและให้นักเรียนศึกษาจากใบงาน และทำแบบฝึกพัฒนาความคิด ครูค่อยกระตุ้นให้นักเรียนทำงาน

- ครูดูแลการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มและบางกลุ่มสาขาวิชานี้ให้ดูนักเรียนกลุ่มอื่นจะสังเกตการสาขาวิชานี้ของครู ครูช่วยเหลือปรับกล้องจุลทรรศน์และตอบข้อสงสัยของนักเรียน

- ครูค่อยดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการจัดเตรียมอุปกรณ์และเตือนนักเรียนให้ระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้สารเคมีในระหว่างการทดลอง

- ครูและนักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรมการทดลองสังเกตการแบ่งเซลล์ ครูเป็นผู้อธิบายแล้วให้ตัวแทนนักเรียนแสดงประกอบการอธิบาย จากนั้นนักเรียนจึงทดลองสังเคราะห์พลาสติกฟอร์มัลดีไซด์

6. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ตัวอย่างพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ในชั้นเรียน เช่น

- นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาในประเด็นที่รับมอบหมาย นักเรียนกลุ่มที่พังการนำเสนอจะตั้งคำถามจากในหนังสือแบบเรียนถามเพื่อนที่นำเสนอ

- นักเรียนแต่ละกลุ่มมีการอภิปราย มีความกระตือรือร้น และให้ความสนใจในการทดลองและช่วยเหลือกัน มีการแบ่งหน้าที่ และร่วมกันสรุปผลการทดลอง การนำเสนอผลการทดลองหน้าชั้นเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจกับการสอนของครู

- นักเรียนร่วมมือช่วยเหลือกันและพยายามเขียนโครงงานอย่างอิสระตามแนวคิดที่สมาชิกส่วนใหญ่เห็นชอบ เมื่อครูถามนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามแล้วให้ตัวแทนออกไปเขียนคำตอบบนกระดาน

- นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรม มีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน นักเรียน มีการแสดงความคิดเห็นและแข่งกันตอบคำถามของครู นักเรียนเปลี่ยนกันทดลองได้

ทดลองกันทุกคน และตั้งคำถามในขณะทดลองและช่วยกันเขียนบันทึกรายงานการทดลอง

- นักเรียนพูดคุยกันในสิ่งที่สังเกตเห็น และไม่แนใจในสิ่งที่ว่าดือกมาว่าตรงกับเพื่อนหรือไม่

- ตัวแทนนักเรียนบางกลุ่มที่ครุสุ่มให้ออกมานำเสนอแผนผังความคิดแสดงความสัมพันธ์ของอาหารแต่ละประเภท มีการซักถาม 2-3 ครั้ง

- นักเรียนให้ความร่วมมือในการทดลองและดำเนินการทดลองเนื่องจากเครื่องมือไม่เพียงพอ บางกลุ่มจึงต้องรอให้เพื่อนกลุ่มอื่นใช้เครื่องแล้วจึงยืมมาใช้ต่อ

- นักเรียนช่วยกันทดลองศึกษาองค์ประกอบของดอกไม้ชนิดต่างๆ พร้อมการวาดภาพ ก่อนออกไปนำเสนอ มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพที่วัด แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอผลการทดลอง โดยวัดรูปบนแผ่นใสประกอบการนำเสนอ

- นักเรียนร่วมกันทดลองชุดทดลองมอเตอร์และไถนาโน ผลัดเปลี่ยนกันหมุนแกนขดลวด สนับสนานกับการทดลอง นักเรียนมีการพูดคุยซักถามภาษาในกลุ่ม ตัวแทนกลุ่มออกแบบการทดลอง กลุ่มนั่งฟังการนำเสนออย่างตั้งใจ แต่ไม่มีการซักถาม

5. ข้อเสนอแนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนของครูเครือข่าย

5.1 ด้านสื่อ อุปกรณ์ สำหรับประกอบการเรียนการสอน

1) นักเรียนต้องการให้ครูมีสื่อ และอุปกรณ์การทดลองที่เพียงพอ ทันสมัย และสามารถปฏิบัติการทดลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทดลองทุกครั้ง หรือหากการทดลองได้ที่ไม่สามารถให้นักเรียนทดลองได้ก็ควรมีสื่อประเภทวิดิทัศน์ให้นักเรียนได้ศึกษาแทน จะทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

3) นอกจากสื่อประเภทอุปกรณ์การทดลองแล้ว นักเรียนยังต้องการให้ครูจัดหาหนังสือที่ทันสมัย เพื่อเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

5.2 การใช้แหล่งการเรียนรู้

นักเรียนมีความต้องการมากเป็นอันดับสองที่ต้องการให้ครูนำไปศึกษานอกสถานที่ หรือนอกห้องเรียนเพื่อได้เรียนรู้จากของจริง หรือได้รับประสบการณ์จริงมากกว่าอยู่ภายในห้องเรียน

5.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนต้องการให้ครูเข้าสอนตรงเวลา มีความกระตือรือร้น ในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการสอดแทรกเกม หรือกิจกรรมที่น่าสนใจ ขณะพูดอธิบายให้อธิบายช้า ๆ ชัดเจนใช้ข้อความที่ให้นักเรียนเข้าใจง่าย ๆ ให้มีการตอบทวนความรู้เก่า และเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้ใหม่ที่ทันสมัยและอย่างให้ครุทุกคนเป็นครูที่สอนสนุก ไม่สั่งงาน หรือทำแบบฝึกหัดมากเกินไป

5.4 บุคลิกภาพของครู ครูควรเป็นผู้มีจิตใจผ่องใส ยิ้มแย้ม เป็นกันเอง กับนักเรียนไม่ใช้อารมณ์กับนักเรียน แต่ให้ครูดูกับนักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน หรือไม่ให้ความช่วยเหลือในการทำงานกับสมาชิกในกลุ่มบ้าง

5.5 ด้านเจตคติต่อวิชาชีววิทยาศาสตร์

เหตุผลที่นักเรียนชอบเรียนวิชานี้ เรียงตามลำดับคะแนนมากที่สุดไปหาน้อย มีดังนี้

- ได้ทำการทดลอง วิเคราะห์ ครูสอนสนุกสนานดี เข้าใจง่าย (141 คน)
- ทำให้ได้รู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้ ได้มีโอกาสศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (55 คน)
- ครูสอนไม่เครียดเกิน นักเรียนได้เรียนตามสถานภาพของตนเอง (15 คน)
- ครูเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความสำคัญกับนักเรียนเสมอ มีสิ่งดี ๆ ใหม่ ๆ มาแนะนำกระตุ้นให้นักเรียนเป็นนักวิทยาศาสตร์อยู่เสมอ (11 คน)
- เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ฝึกคิดพิจารณาโดยใช้เหตุผลมากขึ้น (10 คน)
- ครูสอนดี สนใจค่อยยกกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนเสมอ (9 คน)
- เป็นวิชาที่ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา จึงทำให้อยากศึกษา (9 คน)
- มีการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางคณิตศาสตร์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน (8 คน)

สรุปผลกี่ได้จากการพัฒนาครุเครื่องข่าย

การดำเนินงานพัฒนาครุเครื่องข่ายผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย เพื่อให้มีระดับสมรรถภาพด้านวิทยาศาสตร์ทั้ง 4 ด้านสูงขึ้นนั้น สามารถสรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

1. ภายหลังเข้าร่วมโครงการ ครุเครื่องข่ายวิทยาศาสตร์ภาษาไทยในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน จำนวน 123 คน มี สมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน คือ สมรรถภาพด้านวิชาชีพครุ สมรรถภาพด้านความรู้เนื้อหาวิชา สมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และสมรรถภาพด้านเจตคติทาง วิทยาศาสตร์ สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ และผลการปฏิบัติการสอนของครุเครื่องข่าย เมื่อพิจารณาจำแนกตามสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ทุกสมรรถภาพอยู่ในระดับดี

2. ครุเมืองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนในด้านการเตรียมการสอน วิธีการสอน วิธีวัดและประเมินผล ครุเครื่องข่ายสามารถใช้วิธีการสอนได้อย่างหลากหลาย เช่น การสอน แบบโครงงาน การสอนแบบทดลอง การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ การสอนแบบร่วมมือ ร่วมใจ การสอนแบบสาธิต การศึกษาด้วยตนเอง การศึกษาเป็นกลุ่มแล้วนำเสนอรายงาน หน้าชั้นเรียน การสอนแบบต่อความรู้โดยใช้สื่อการสอนประกอบ เช่น รูปภาพ สื่อ วิดีทัศน์ แผ่นใส การนำเสนอออกไปศึกษานอกห้องเรียน การใช้แหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน

3. นักเรียนมีความรู้สึกว่าครุเมืองความตั้งใจ และให้ความสำคัญกับนักเรียนมากขึ้น นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนอกชั้นเรียน ว่าครุเมืองมีการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนมากขึ้น จำนวนคำเรียนวิทยาศาสตร์และ ปฏิบัติในห้องทดลองคราวเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่นักเรียนได้รับคือ ประสบการณ์การทำงานด้วย กระบวนการกลุ่ม การกล้ำแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และเจตคติทางวิทยาศาสตร์

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานพัฒนาครุ

การดำเนินงานโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพครุเครื่องข่าย วิทยาศาสตร์ภาษาไทยโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน พบว่าปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงาน คือ ครุเมืองภาระงานมากทั้งงานด้านการเรียนการ สอนและงานกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียนที่ผู้บริหารมอบหมาย ทำให้ครุเมืองเวลาน้อยที่จะ พัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางของโครงการนี้ได้อย่างเต็มที่ และ ต่อเนื่อง ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ หากผู้บริหารโรงเรียนไม่ค่อยให้การสนับสนุนและไม่

กระตุ้นส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาแล้ว ก็ทำให้ครูขาดความกระตือรือร้น ขาดขวัญและกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองและการเรียนการสอน นอกจากนี้ การกระจายตัวของครูเครือข่ายในโครงการที่มีถึง 7 จังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่ไกลมากจากโรงเรียนของครูแห่งชาติเป็นอุปสรรคต่อการนิเทศติดตามผลครูเครือข่าย ทำให้การเดินทางเพื่อไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเยี่ยมชมการสอนจริงในห้องเรียนของครูเครือข่ายให้ทั่วถึงทุกคนทำได้ค่อนข้างลำบาก

จากสภาพปัจจุบันที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาครุวิทยาศาสตร์จะต้องใช้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การประชุมปฏิบัติการ การฝึกอบรม การนำความรู้ไปฝึกทดลองปฏิบัติ การนิเทศโดยตรง การนิเทศทางโทรศัพท์และนิเทศออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต การจัดแสดงนิทรรศการ การนำเสนอผลงาน การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การใช้แหล่งการเรียนรู้จากองค์กรของรัฐเข้ามาช่วยเสริม เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์จังหวัด นอกจากนี้ แต่ละรูปแบบที่ใช้พัฒนาสมรรถภาพควรจะต้องสอดคล้องและต่อเนื่องกัน จึงจะทำให้ครุวิชาฯ วิทยาศาสตร์ก้าวเกิดการพัฒนาสมรรถภาพการสอนเพิ่มขึ้น

2. ใน การพัฒนาครูเครือข่าย ผู้วิจัยและพัฒนาต้องใช้พลัง ที่สำคัญ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญด้านข้อมูลสารสนเทศ การพึงพา ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์ การเสียสละ ความscrathra เชื่อมั่น ความอดทนและความพยายาม การปฏิบัติตนแบบกัลยาณมิตร ความจริงใจและการปฏิบัติจริง จึงทำให้ครูเครือข่ายเกิดการยอมรับ มีความเชื่อมั่น มีกำลังใจสูงสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ดีขึ้น

3. รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูที่มีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องเป็นการพัฒนาแบบพบทหน้า เนื่องจากสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology หรือ ICT) มาผสมผสานเป็นวิธีการที่จะพัฒนาครูได้อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ (Computer) ฟล็อกบีดีสต์ (Floppy Disk) แผ่นคอมแพ็คดิสต์ (Compact Disk) และอินเทอร์เน็ต (Internet)

4. กระบวนการพัฒนาทางสังคม (Socialization Approach) กับเพื่อนครูในสาขาเดียวกัน ซึ่งเป็นรูปแบบอย่างไม่เป็นทางการ (Informal of Social Learning) มีผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของครูเครือข่าย ครุวิทยาศาสตร์มีโอกาสที่จะพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนครูในขณะร่วมประชุมสัมมนาและในที่พัก โดยเฉพาะในที่พัก

ของครูเครือข่ายมีการเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากกันและกันและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในกลุ่มครูเครือข่ายได้อย่างมีความสุข

5. การพัฒนาครูให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้านใดก็ตามตามความมีแบบอย่างหรือตัวอย่างที่ครูเห็นเป็นรูปธรรม และนำไปฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะด้วยตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้กับตัวครู โดยมีครูพี่เลี้ยงเป็นที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

6. การพัฒนาครูประจำการเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง หากได้รับแรงกระตุ้นส่งเสริมจากผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูที่ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญครูที่ได้รับการยอมรับจะทำให้ครูมีกำลังใจและเกิดแนวความคิดที่จะพัฒนานวัตกรรมอย่างมีพลวัตร

7. การพัฒนาครูโดยครูด้วยกันเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง เช่น การสังเกตการสอนของครูโดยเพื่อนครู แล้วนำผลการสังเกตมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อหาแนวทางการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จะช่วยให้ครูได้คิดวิเคราะห์และค้นพบวิธีการสอนตลอดจนการประยุกต์วิธีการสอนให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2535.

..... การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 . กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, พ.ศ.2545.

..... สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก้าลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. เอกสารอัดสำเนา. 2544.

..... สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก้าลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.), 2544.

..... หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

..... ชุดฝึกอบรมวิทยากร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เรื่องกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.

กรมสามัญศึกษา, งานนิเทศศึกษา. กรุงเทพ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2521.

ชาญชัย อาจินสมอาจาร. “การวางแผนบทเรียน” สารสารวิชาการ. (ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2542) โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพมหานคร.

บรรเทา กิตติศักดิ์. การนิเทศการสอนในระดับมัธยมศึกษา. เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา เล่มที่ 2 หน่วยที่ 10 (พิมพ์ครั้งที่ 14).

นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช พ.ศ. 2542.

พรพรรณ ไชยประพາพ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพของครุวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

พิชัย ละแมนชัย. ทำอย่างไรจึงจะได้อาจารย์ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, พ.ศ.2537.

พึงใจ สินชานนท์. การศึกษาสภาพการเรียนการสอน. เอกสารการสอนชุดวิชา
ประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ 5 (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2540.
กพ เลาไฟเบูลีย์. แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2537.

ลดาวัลย์ ทาระพันธ์. สมรรถภาพครุวิทยาศาสตร์ที่คาดหวังสำหรับสังคมไทยในช่วง
พ.ศ.2535-2549 ตามความคิดเห็นของนักการศึกษา ผู้บริหารสถาน
ศึกษาและครุวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วัฒนาพร ระงับทุกษ์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ
มหานครฯ : บริษัทแอล ที เพรส จำกัด, 2542.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. คู่มือการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.), 2544.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ, 2542.

สุจินต์ วิศวะรานนท์. “หน่วยที่ 14 การเขียนแผนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์” เอกสาร
การสอนชุดวิชา การสอนวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 8 - 15. มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราช, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชัน, 2526.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์(พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพมหานครฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สุรพันธ์ ตันศรีวงศ์. วิธีการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทสยามสปอร์ต ชินดิเคท
จำกัด, 2537.

หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา คู่มือนิเทศการศึกษา 2508. กรุงเทพมหานคร :
แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครุสวนสุนันทา, 2511.

..... กรมสามัญศึกษา, ทักษะที่จำเป็นในการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ครุสภากาดพระวรวงศ์, 2509.

ภาษาอังกฤษ

Butzow,J.W. and Z. Qureshi. Science Teacher ' Competencies : A practical Approach.

Science Education, 62(1), 59-66.1978

Chiappetta, E.L. and A.T. Collette. **Secondary Science Teacher : Skill identified by Science Supervisor**. *Science Education*, 62(1), 67-71.1976

Chiappetta, E.L.J.H.Shores, and A.T. Collette. Science Education Researchers ' Perceptions of Skills Necessary for Secondary School Science Teacher. **Journal of Research in Science Teaching**, 15(3), 233-237. 1978

Good,Carter V . **Dictionary of Education**. 3nd.ed., New York : McGraw-Hill Book Company,1973

Kimball Wiles. **Supervision for Better Schools**. Englewood Cliffs, NJ:Prentice-Hall,1967.

Simpson, R.D. and D.K. Brown.(1977). Validiating Science Teaching Competencies Are Using the Delphi Method. **Science Education**. 61(6), 211-213.1977

עכבר

ตัวอย่างแผนการสอนเรื่องสีสรรพ์

รายวิชา ว 011 วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ
หัวข้อ การแยกสีโดยวิธีโครมาໂทกรافي

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ
เวลา 1 คาบ (50 นาที)

1. สาระสำคัญ

สีของวัตถุที่เราเห็นเป็นสีเดียวนั้นอาจประกอบด้วยหลายสี ซึ่งมีสมบัติแตกต่างกัน ได้แก่ ตัวสี อัตราเร็วในการเคลื่อนที่ วิธีการแยกสีที่ผสมกันอยู่โดยอาศัยสมบัติการละลายของสารและการดูดซึมของกระดาษกรองเรียกว่า โครมาໂทกรافي

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

อธิบายหลักการวิเคราะห์ตัวสีผสมด้วยวิธีโครมาໂทกรافيได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) สรุปได้ว่าสีของวัตถุที่มองเห็นเป็นสีเดียวอาจประกอบด้วยตัวสีหลายสี
- 2) ทดลองแยกสีโดยวิธีโครมาໂทกรافيได้
- 3) อธิบายความหมายของคำว่า โครมาໂทกรافيได้

3. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสังเกต ทักษะการกำหนดตัวแปร ทักษะการทดลอง ทักษะการรวบรวมข้อมูลและลงข้อสรุป

4. เจตคติทางวิทยาศาสตร์ ความใฝ่รู้ในการเรียน ความมีเหตุผล การทำงานร่วมกับผู้อื่น

5. เนื้อหา การแยกสีโดยวิธีโครมาໂทกรافي

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือกเรื่อง การแยกสีโดยวิธี โครมาໂทกรافي จำนวน 5 ข้อ

6.1 ขั้นสร้างความสนใจ

- 1) ครูใช้ปากกาเคมีสีแดง สีดำ และสีน้ำเงิน ลากเส้นบนกระดาษหน้าชั้นเรียน แล้วใช้คำตามเพื่อทบทวนความรู้เดิมในเรื่องการมองเห็นสีของวัตถุ ดังนี้
 - นักเรียนเห็นเส้นสีที่ลากบนกระดาษได้อย่างไร และมีสีอะไรบ้าง
 - เส้นสีแดง แสงสีที่สะท้อนเข้ามายังตาคือแสงสีอะไร และนอกจากแสงสีแดงแล้วยังมีแสงสีอื่นอีกหรือไม่

- ทำนองเดียวกัน เส้นสีน้ำเงิน นอกจากแสงสีน้ำเงินที่สะท้อนเข้า นัยน์ตาแล้วยังมีแสงสีอะไรอีกบ้างที่สะท้อนออกมาก่อนไม่เห็น
- ส่วนเส้นที่เห็นเป็นสีดำ เหตุใดจึงเห็นเป็นเส้นสีดำ

นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้จากหัวข้อการมองเห็นสีของวัตถุ อธิบาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชื่อมต่อความรู้เดิมที่ได้เรียนรู้ที่ผ่านมากับความรู้ใหม่ที่จะเกิดขึ้น ครุตั้งปัญหาต่อหลังจากนักเรียนอธิบายหรือตอบครุแล้วว่า

- นักเรียนจะใช้การทดลองอย่างไรเพื่อพิสูจน์ว่า เส้นสีแดงนอกจาจจะสะท้อนแสงสีแดงแล้วยังสะท้อนแสงสีอื่นได้อีกด้วยแต่เรามองไม่เห็น จะใช้แผ่นเกรตติงได้ หรือไม่และยังมีวิธีการใดอีกบ้างที่จะสามารถช่วยพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ ถ้ายังคิดไม่ออกให้นักเรียนศึกษาวิธีการดังต่อไปนี้

นักเรียนศึกษาวิธีการจากกิจกรรมการทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

6.2 ขั้นศึกษา ทดลอง รวบรวมข้อมูล

2) แบ่งนักเรียนออกเป็น 9 กลุ่ม ๆ ละ 5-6 คนด้วยใบไม้และดอกไม้ 9 ชนิด ได้แก่ ใบมะม่วง ใบกุหลาบ ใบเพียงฝ้า ใบเพิร์น ใบกระถิน ใบชาทอง ดอกเพียงฝ้าสีขาว ดอกเพียงฝ้าสีแดง ใบหญ้า นักเรียนที่เลือกได้ใบไม้หรือดอกไม้ชนิดเดียวกันจัดให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

3) เลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขากลุ่ม นักเรียนที่ทำหน้าที่เลขากลุ่มรับชุดอุปกรณ์การทดลองการแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี หัวหน้ากลุ่มดำเนินการแบ่งหน้าที่เพื่อดำเนินการศึกษาทดลองและรวบรวมข้อมูลเขียนลงในแบบบันทึกรายงานผลการทดลอง

นอกจากการทดลองโดยใช้กระดาษกรองแล้ว ครุควรแนะนำให้ใช้แท่งชอล์ก อีกวิธีหนึ่ง โดยนักเรียนนำแท่งชอล์กที่อยู่ในตะกร้าจากปลายด้านใหญ่ของชอล์กขึ้นมา 2 เชนติเมตรใช้ปลายดินสอทารอยรอบแท่งชอล์ก จากนั้นให้นำปากกาเคมีสีแดง สีน้ำเงิน และสีเขียวที่ละลายน้ำได้มาจุดที่เส้นรอบวงที่ขีดไว้สีละ 1 จุด และนำไปตั้งวางที่ถ้วยแก้วโดยให้ปลายแท่งชอล์กด้านที่ใหญ่กว่าตั้งบนถาดทดลองค่อย ๆ เทน้ำลงไปให้สูงประมาณ 1 เชนติเมตรแล้วสังเกตการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองที่ใช้กระดาษกรอง

6.3 ขั้นอธิบายและสรุป

4) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลของกลุ่มนำเสนอหน้าคนงาน ครุและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ข้อมูลแต่ละกลุ่มในส่วนที่เหมือนกันได้แก่ สีที่เป็นส่วนประกอบข้อมูลที่แตกต่างกันคือระยะห่างของสีที่เป็น ส่วนประกอบจากจุดตั้งต้นอันเนื่องมาจากการ

วัดและระยะเวลาที่ใช้ทดลองซึ่งอาจจะไม่เท่ากัน ตัวแทนนักเรียนที่นำเสนอด้วยถึงเหตุผลที่ระบุห่างของการเคลื่อนที่จากจุดตั้งต้นของสีที่เป็นส่วนประกอบไม่เท่ากันไม่ว่าจะใช้วิธีการของกระดาษกรองหรือใช้แท่งชอล์ก ครูใช้ภาพจากแผ่นโปรดังสีที่ 14 แสดงการแยกสีด้วยวิธีโครมาໂโทรกราฟี ประกอบการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนอธิบายเพื่อลองข้อสรุปตามแนวทางดังนี้

- สีที่เราเห็นเป็นสีเดียวกันจากการทดลอง ภายหลังการทดลองนักเรียนพบอะไรบ้าง
- ระยะห่างจากจุดตั้งต้นหรือจุดกำเนิดของสีที่เป็นส่วนประกอบเท่ากันหรือไม่ สีใดมีระยะห่างมากที่สุด สีใดมีระยะห่างน้อยที่สุด
- กระดาษกรองและแท่งชอล์กทำหน้าที่อะไร
- จากคำถามข้อแรก ข้อมูลบอกเราได้ว่า สีแต่ละสีมีความเร็วในการกระดาษกรองและแท่งชอล์กที่ทำหน้าที่เป็นตัวดูดซึมได้เท่ากันหรือไม่อย่างไร
- ในการทดลองนี้ใช้อะไรเป็นตัวทำละลาย
- ตัวทำละลายมีผลต่อสีที่เป็นส่วนประกอบอย่างไร

ครูและนักเรียนจึงช่วยกันนำคำอธิบายจากคำถามมาสรุปผลการทดลอง ดังนี้

(1) สีของวัตถุที่เห็นเป็นสีเดียว อาจประกอบไปด้วยหลายสี

(2) การแยกสีที่มีปริมาณเพียงเล็กน้อย สามารถใช้วิธีที่อาศัยสมบัติการละลายและการเคลื่อนที่บนตัวดูดซึมที่ไม่เท่ากันของตัวสีแยกออกจากกัน วิธีการนี้เราเรียกว่า โครมาໂโทรกราฟี

6.4 ขั้นขยายความรู้

5) ครูใช้สื่อแผ่นโปรดังสีที่ 15-17 ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาอธิบายการวิเคราะห์สีที่เป็นองค์ประกอบของสีธรรมชาติและสีสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยตัวสีสารสำคัญที่ทำให้เกิดสีที่มีสมบัติในการละลายและการเคลื่อนที่บนตัวดูดซึมแตกต่างกันโดยเทียบกับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด เช่น การแยกสีจากใบเมเปิลสีแดง สำหรับนักเรียนหญิงสามารถที่จะใช้การแยกสีด้วยวิธีการโครมาໂโทรกราฟีไปตรวจสอบสีที่เป็นส่วนประกอบของสีลิปสติกทาปาก เครื่องสำอางที่มีสีต่าง ๆ นอกจากนี้ยังใช้วิธีโครมาໂโทรกราฟีในการพิสูจน์หลักฐานหรือว่องรอย เช่น หยดเลือดคราบสีต่าง ๆ ที่พบริเวณที่เกิดเหตุ ครูอธิบายเพิ่มเติมว่าสำหรับในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ในระดับสูงการแยกสีโดยวิธีการโครมาໂโทรกราฟีมีขั้นตอนที่ซับซ้อนมากกว่าเพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้องแน่นอน

6.5 ขั้นประเมินผล

6) นักเรียนแต่ละกลุ่มดำเนินการทดสอบโดยจะใช้กระดาษกรองหรือแท่งชอล์ก์ได้ แยกสีที่ใช้ผสมอาหารที่ทางการอนุญาต เพื่อบันทึกระยะห่างของสีที่เป็นส่วนประกอบ เปรียบเทียบกับสีผสมอาหารที่เป็นสีธรรมชาติหรือสีสังเคราะห์ทั่วไป แล้วทำการรายงานผลการตรวจสอบสิ่งครุ

7) นักเรียนทำแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกหลังเรียน เรื่องการแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี จำนวน 5 ข้อ

7. สื่อการเรียนการสอน

- 1) ชุดอุปกรณ์การทดลองเรื่อง การแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี ประกอบด้วย
 - คัตเตอร์หรือกรรไกร
 - บีกเกอร์ขนาด 200 cm³
 - กระดาษกรอง และแท่งชอล์กสีขาว
 - ปากกาเคมีสีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน สีดำ ชนิดใช้น้ำ牢บได้
 - สีผสมอาหารสีแดง สีน้ำเงิน
 - น้ำสะอาด
 - วงเวียน
 - ไม้บรรทัด
- 2) แบบบันทึกรายงานการทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี
- 3) แบบรายงานผลการวิเคราะห์สีผสมอาหาร และสีสังเคราะห์
- 4) แผ่นโปรดังใส่ที่ 14-16 การแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี 1-3
- 5) แผ่นโปรดังใส่ที่ 17 การนำโคลามาโทกราฟีมาใช้ในชีวิตประจำวัน

8. การวัดผลและประเมินผล

8.1 วิธีการวัด

- 1) บันทึกการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกรรมของผู้เรียน
- 2) รายงานการทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี
- 3) รายงานการวิเคราะห์ตรวจสอบสีผสมอาหาร
- 4) ทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

8.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล

- 1) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกรรมของผู้เรียน
- 2) แนวการบันทึกรายงานผลการทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโคลามาโทกราฟี

- 3) แบบประเมินรายงานการวิเคราะห์ตรวจสอบสีผสมอาหาร
- 4) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 5 ข้อ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

นักเรียนปฏิบัติการทดลองได้ผลการทดลองเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื่องจากเป็นการทดลองอย่างง่ายและสังเกตเห็นผลได้เร็ว ในระยะแรกนักเรียนยังไม่รู้วิธี การวัดระยะห่างของจุดสีจากจุดเริ่มต้น เมื่อครู่ให้การแนะนำนักเรียนก็สามารถทำได้ ในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้นอกจากการปฏิบัติการทดลองแล้ว การทำรายงานผลการตรวจสอบวิเคราะห์สีผสมอาหาร นักเรียนสามารถรู้วิธีการตรวจสอบด้วยวิธีการโคลมาโทกราฟอย่างง่าย แต่ผลการทดลองยังไม่ชัดเจนเท่าไรและการวัดระยะห่างจากจุดเริ่มต้นของสีที่เป็นส่วนประกอบยังไม่ละเอียดทำให้สีบางสีมีระยะห่างเท่ากัน บางครั้งนักเรียนไม่สามารถจำแนกสีที่เห็นได้ เพราะแถบสีใกล้เคียงกันมาก แต่ก็ผ่านการประเมินโดยพิจารณาจากการและวิธีการของนักเรียนมากกว่าผลที่จะได้ ซึ่งครูจะเน้นในเรื่องของความสามารถในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ตรวจสอบ ถ้านักเรียนอธิบายและทำตามขั้นตอนได้ถูกต้องแม้ผลการทดลองจะไม่ชัดเจนก็ให้คะแนนเต็มและผ่านการประเมิน

ปัญหา/อุปสรรค

ปัญหาที่พบคือ การวิเคราะห์สีธรรมชาติและสีสังเคราะห์ของนักเรียนบางกลุ่มก็ไม่เห็นความแตกต่างกันของสีที่เป็นองค์ประกอบและระยะห่างของสีจากจุดเริ่มต้น แต่นักเรียนก็มีความรู้ความเข้าใจสามารถอธิบายการแยกสีด้วยวิธีโคลมาโทกราฟได้และยังสามารถที่จะนำไปอธิบายการทำงานของนักวิทยาศาสตร์ที่ตรวจสอบสีผสมอาหารที่ป่นเปื้อนในอาหารได้ตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า กิจกรรมนี้ครูจะเน้นที่ให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานวิทยาศาสตร์และใช้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการแยกสีด้วยวิธีโคลมาโทกราฟ ตรวจสอบหรืออธิบายเกี่ยวกับการแยกสีที่มีปริมาณน้อยໄได้และสามารถที่จะแสดงให้เพื่อน ๆ ได้มีความรู้ความเข้าใจว่าสีที่เห็นเป็นสีเดียวนั้นอาจประกอบด้วยสีหลายสี ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างง่ายและทุกคนก็สามารถทำได้

แบบบันทึกรายงานผลการทดลอง 9 เรื่อง การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี การทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

จุดประสงค์การทดลอง

- 1) ทดลองแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี
 - 2) สรุปได้ว่าสีของวัตถุที่มองเห็นเป็นสีเดียว อาจจะประกอบด้วยตัวสีหลายสี
 - 3) อธิบายความหมายของคำว่าโครมาโทกราฟี
- ตัวแปรต้น.....
- ตัวแปรตาม.....
- ตัวแปรควบคุม.....

ผลการทดลอง

สีจากปากกาเคมี	สีที่เป็นส่วนประกอบ	ระยะห่างจากจุดกำเนิด (cm)
1. สีแดง		
2. สีเขียว		
3. สีน้ำเงิน		

คำถามประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สีจากปากกาเคมีแต่ละสี มีสีที่เป็นส่วนประกอบอะไรบ้าง

.....
2. สีต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบสีใดสีหนึ่งมีสมบัติต่างกันอย่างไร

.....
3. สีต่างกันมีสีที่เป็นส่วนประกอบที่เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร

สรุปผลการทดลอง

บันทึกเพิ่มเติม

แบบเขียนรายงานการตรวจสอบสีผสมอาหารด้วยวิธีการแยกสีโคลมาโทกราฟี

วัน..... เดือน..... ปี.....
ชื่อสมาชิก กลุ่มที่..... ห้อง.....
1..... เลขที่..... 2..... เลขที่.....
3..... เลขที่..... 4..... เลขที่.....
5..... เลขที่..... 6..... เลขที่.....

การตรวจสอบสีผสมอาหาร

สีผสมอาหารซึ่งออกจากร้าน..... เครื่องหมายการค้า.....
สีสังเคราะห์ซึ่งออกจากร้าน..... เครื่องหมายการค้า.....

ขั้นตอนการตรวจสอบ (3 คะแนน)

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

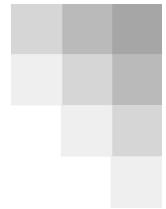
อุปกรณ์ที่ใช้ (2 คะแนน)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ผลการตรวจสอบ

สีผสมอาหาร สี	สีที่เป็น ^{ส่วนประกอบ}	ระยะห่างจาก จุดเริ่มต้น (cm)	ชนิดของสี	เครื่องหมาย อย.
1.			☐ สีธรรมชาติ ☐ สีสังเคราะห์	☐ มี ☐ ไม่มี
2.			☐ สีธรรมชาติ ☐ สีสังเคราะห์	☐ มี ☐ ไม่มี
3.			☐ สีธรรมชาติ ☐ สีสังเคราะห์	☐ มี ☐ ไม่มี

(ช่องละ 0.5 คะแนน รวม 6 คะแนน)

รายงาน ผลการตรวจสอบและวิเคราะห์สีผสมอาหารและสีสังเคราะห์ (3 คะแนน)

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อผู้สำรวจตรวจสอบ

ได้คะแนน.....คะแนน
(คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

หัวหน้าคณบดีผู้ตรวจสอบ

แบบประเมินรายงานผลการตรวจสอบสีผสมอาหาร

กระบวนการตรวจสอบสีผสมอาหารด้วยวิธีโตรกราฟี								
ห้อง.....	กลุ่มที่ ชือหัวหน้ากลุ่ม	อาชญาตอุบัติ	ระบบการเก็บทรัพย์	ระบบที่ประเมินค่าประกอบ	การวัดระดับค่ามาตรฐานเดียว	ระบบปฏิบัติการสื่อสารอาหาร	ระบบตรวจสอบหมายเลข	คะแนน
	(3)	(3)	(1.5)	(1.5)	(1.5)	(1.5)	(3)	(15)
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								

เกณฑ์การประเมิน

(ซ่องได้มีระบุได้ 0 คะแนน)

1. ระบบขั้นตอน (3คะแนน)

- ขั้นตอนครบ = 3 คะแนน
- ขั้นตอนถูกเป็นส่วนใหญ่ = 2 คะแนน
- ถูกขั้นเดิมหนึ่ง = 1 คะแนน
- ไม่ถูกเลย = 0 คะแนน

2. ระบบทุ่ปกรณ์ (3 คะแนน)

- อุปกรณ์ครบ = 3 คะแนน
- อุปกรณ์ครบเป็นส่วนใหญ่ = 2 คะแนน
- อุปกรณ์ถูกชนิดเดียว = 1 คะแนน

3. การวัดระยะห่าง

- วัดโดยมีจุดทวนนิยม 1 ตำแหน่ง ได้ 0.5 คะแนน
- วัดโดยไม่มีจุดทวนนิยม ได้ 0 คะแนน

แนวการบันทึกรายงานผลการทดลอง 9 เรื่อง การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

การทดลอง 9 การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

จุดประสงค์การทดลอง

1) ทดลองแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

2) สรุปได้ว่าสีของวัตถุที่มองเห็นเป็นสีเดียว อาจจะประกอบด้วยตัวสีหล่ายสี

3) อธิบายความหมายของคำว่าโครมาโทกราฟี

ตัวแปรต้น	สีปากกาเคมีสีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน	(0.5 คะแนน)
ตัวแปรตาม	สีที่เป็นส่วนประกอบ และระยะห่างจากจุดเริ่มต้น	(0.5 คะแนน)
ตัวแปรควบคุม	ตัวทำละลาย ตัวดูดซึม ระยะเวลา	(0.5 คะแนน)

ผลการทดลอง

สีจากปากกาเคมี	สีที่เป็นส่วนประกอบ	ระยะห่างจากจุดกำเนิด (cm)
1. สีแดง	เหลือง	3.8
	ส้ม	3.4
	ชมพู	2.9
2. สีเขียว	เขียว	4.0
	ฟ้า	4.0
	เหลือง	3.8
3. สีน้ำเงิน	ฟ้า	3.9
	ม่วง	3.5

คำถานะประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล (ช่องละ 0.5 คะแนน รวม 8 คะแนน)

1. สีจากปากกาเคมีแต่ละสีมีสีประกอบอะไรบ้าง (3 คะแนน)
สีแดงประกอบด้วย สีเหลือง สีส้มและสีชมพู สีเขียวประกอบด้วย สีเขียว สีฟ้า และสีเหลือง สีน้ำเงิน ประกอบด้วย สีฟ้าและสีม่วง
2. สีต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบสีใดสีหนึ่งมีสมบัติต่างกันอย่างไร (1 คะแนน)
สีต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบมีสมบัติต่างกันคือมีอัตราเร็วในการเคลื่อนที่จากจุดเริ่มต้นไม่เท่ากัน
3. สีต่างกันมีสีที่เป็นส่วนประกอบที่เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร (0.5 คะแนน)
สีต่าง ๆ มีสีที่เป็นส่วนประกอบต่างกันและมีอัตราเร็วในการเคลื่อนที่ของตัวสีแตกต่างกันด้วย

สรุปผลการทดลอง

1) สีของวัตถุที่มองเห็นเป็นสีเดียว อาจจะประกอบด้วยตัวสีหล่ายสี

2) โครมาโทกราฟีเป็นวิธีการแยกสีที่มีปริมาณน้อยโดยอาศัยความต่างกันของสมบัติของตัวสีและอัตราเร็วในการเคลื่อนที่บนตัวดูดซึมที่ต่างกัน (รวม 15 คะแนน)

แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การแยกสีโดยวิธีโครมาໂโทรกรافي
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย X ลงบนกระดาษคำตอบที่แจกให้

- ข้อ 1. ข้อใดให้ความหมาย “โครมาໂโทรกรافي” ได้ถูกต้อง
- ก. การแยกสีที่อาศัยสมบัติการละลายและการดูดซึมของสาร
 - ข. การสังเคราะห์สารมีสีจากสีผสมที่มองเห็นได้เป็นสีเดียว
 - ค. การตรวจสอบคุณภาพของตัวสีที่เป็นองค์ประกอบของสี
 - ง. การแยกตัวสีออกจากสารละลายที่เป็นสีเคลือบผิว
- ข้อ 2. ข้อใดเป็นประโยชน์จากการวิธีโครมาໂโทรกรافي
- ก. ใช้แยกสารประกอบออกจากกันได้
 - ข. ใช้แยกสารผสมที่อยู่ในรูปของสารละลายได้
 - ค. ใช้ย้อมสีกระดาษรองให้มีสีสรรพที่สวยงาม
 - ง. ช่วยสังเคราะห์ตัวสีให้มีชนิดและจำนวนสีมากขึ้น
- ข้อ 3. หากนักเรียนไม่มีกระดาษรองที่จะใช้ในการทำโครมาໂโทรกรافي นักเรียนสามารถใช้สิ่งใดทดแทนได้
- ก. กระดาษทิชชู
 - ข. แท่งชอล์ก
 - ค. ผ้าขาวบาง
 - ง. บุหรี่
- ข้อ 4. สารมีสีแต่ละสีมีสมบัติข้อใดที่แตกต่างกัน
- ก. การละลาย
 - ข. ความหนาแน่น
 - ค. การนำไปเผา
 - ง. ความซึ้งสัมบูรณ์
- ข้อ 5. การศึกษาการเคลื่อนที่ของสารมีสีบนกระดาษรอง จะทำอย่างไรจึงจะทราบว่าสารสีใดเคลื่อนที่ได้ดีบนตัวดูดซึม
- ก. จับเวลาที่สีใช้ในการเคลื่อนที่
 - ข. วัดเส้นผ่านศูนย์กลางของจุดสี
 - ค. หาความเร็วจากการระยะทางกับเวลา
 - ง. วัดระยะห่างของสีจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดที่วัด

แนวทางตอบ

1. ก 2. ก 3. ข 4. ก 5. ง

แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย X ลงบนกระดาษคำตอบที่แจกให้

ข้อ 1. ข้อใดเป็นประโยชน์จากการวิธีโครมาโทกราฟี

- ก. ช่วยสังเคราะห์ตัวสีให้มีชนิดและจำนวนสีมากขึ้น
- ข. ใช้แยกสารผสมที่อยู่ในรูปของสารละลายได้
- ค. ใช้ย้อมสีกระดาษรองให้มีสีสรรพ์ที่สวยงาม
- ง. ใช้แยกสารประกอบออกจากกันได้

ข้อ 2. ข้อใดให้ความหมาย “โครมาโทกราฟี” ได้ถูกต้อง

- ก. การแยกตัวสีออกจากสารละลายที่เป็นสีเคลือบผิว
- ข. การสังเคราะห์สารมีสีจากสารผสมที่มองเห็นได้เป็นสีเดียว
- ค. การตรวจสอบคุณภาพของตัวสีที่เป็นองค์ประกอบของสี
- ง. การแยกสีที่อาศัยสมบัติการละลายและการดูดซึมของสาร

ข้อ 3. สารมีสีแต่ละสี มีสมบัติข้อใดที่แตกต่างกัน

ก. ความหนาแน่น	ข. การละลาย
ค. การนำไปเผา	ง. ความซึ้งสัมบูรณ์

ข้อ 4. หากนักเรียนไม่มีกระดาษรองที่จะใช้ในการทำโครมาโทกราฟี นักเรียนสามารถใช้สิ่งใดทดแทนได้

- ก. บุหรี่
- ข. แท่งชอล์ก
- ค. ผ้าขาวบาง
- ง. กระดาษทิชชู

ข้อ 5. การศึกษาการเคลื่อนที่ของสารมีสีบนกระดาษรอง จะทำอย่างไรจึงจะทราบว่าสารสีใดเคลื่อนที่ได้ดี บนด้าดดูดซึม

- ก. วัดระยะห่างของสีจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดที่วัด
- ข. หาความเร็วจากระยะทางกับเวลา
- ค. วัดเส้นผ่านศูนย์กลางของจุดสี
- ง. จับเวลาที่สีใช้ในการเคลื่อนที่

แนวทางตอบ

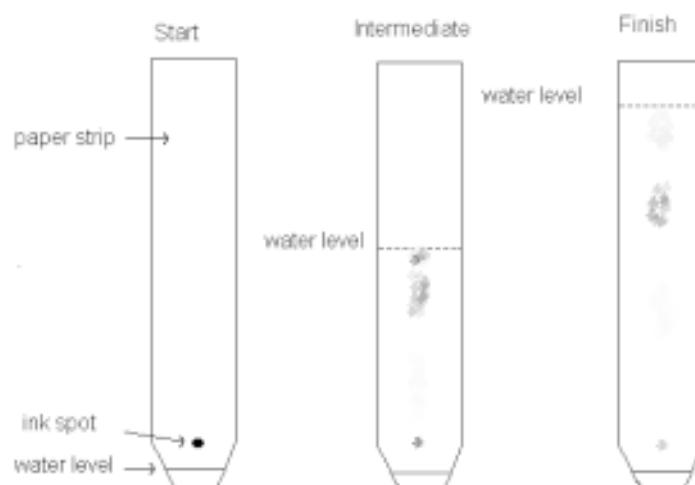
แบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี

1. ง 2. ง 3. ง 4. ข 5. ก

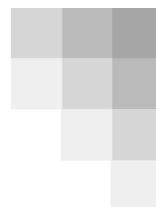
แผ่นโปรดังไสที่ 14 การแยกสีโดยวิธีクロมาโทกราฟี 1

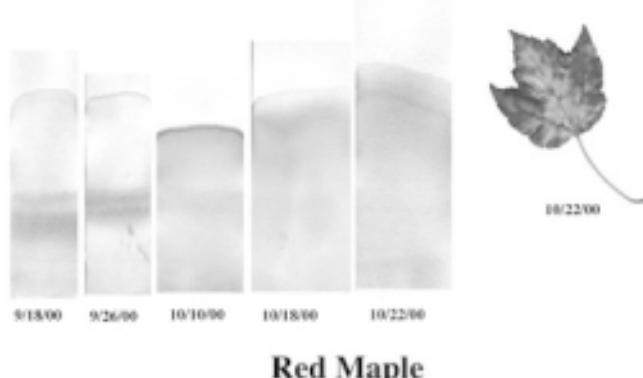
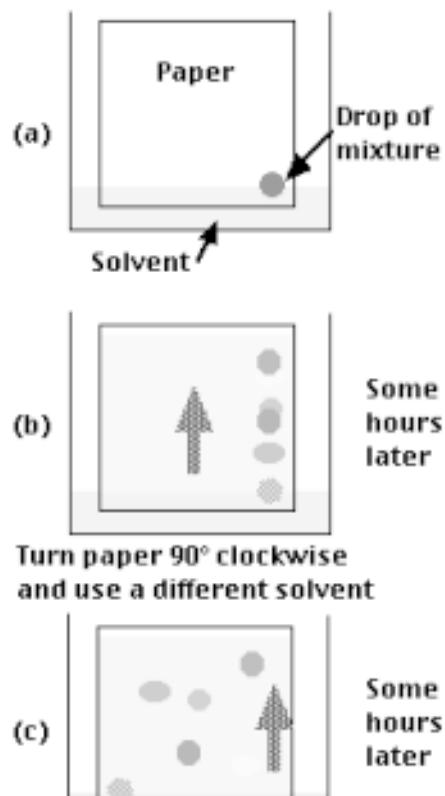
การแยกหมึกดำด้วยวิธีクロมาโทกราฟี

ที่มา : www.ghs.gresham.k12.or.us/.../photopics/chromatography.gif , 10 ตุลาคม 2543.

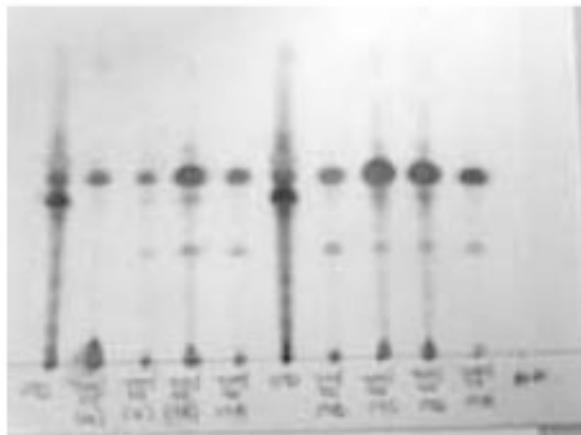

แผ่นโปรดังไสที่ 15 การแยกสีโดยวิธีクロมาโทกราฟี 2

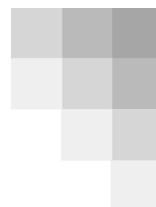
ที่มา :users.rcn.com/.../BiologyPages/ P/paper_chromatography.gif , 10 ตุลาคม 2543.

แผ่นโปรดังไสที่ 16 การแยกสีโดยวิธีโครมาโทกราฟี 3

ตัวตรวจองค์ประกอบใช้โครมาโทกราฟีพิสูจน์หลักฐานเพื่อใช้เป็นพยานในศาล

ที่มา :www.lbp.police.uk/forensicscience/images/tlc%20plate.jpg , 10 ตุลาคม 2543.

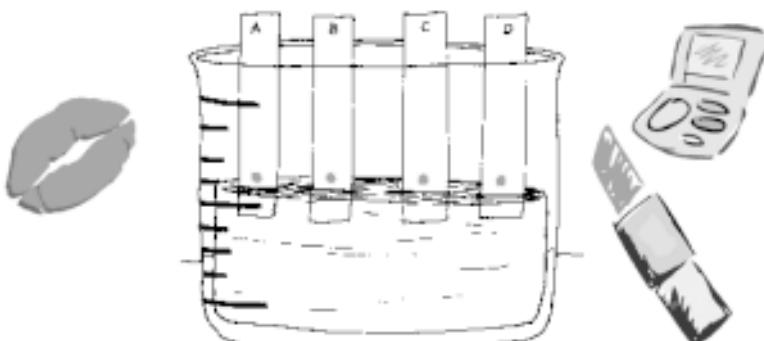

แผ่นโปรดิสที่ 17 การนำโครมาโกราฟมาใช้ในชีวิตประจำวัน

รอยลิปสติกของใคร ?

Whose Lipstick? A Lab on Chromatography of Lipstick

You will use the technique of paper chromatography to compare lipstick from a suspect with known lipstick samples.

ที่มา :www.morrisonlabs.com/lipstick.html , 10 ตุลาคม 2543.

ตัวอย่างแผนการสอนเรื่องแสงสี

รายวิชา ว 011 วิทยาศาสตร์กายภาพชั้นปฐม
หัวข้อ แสงเดินทางผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่าง ๆ จำนวน 3 คาบ(คาบละ 50 นาที)

1. สาระสำคัญ

เมื่อแสงทะลุผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่าง ๆ จะเกิดการหักเห กระจายแสง การสะท้อนและการสะท้อนกลับหมัดของแสง การหักเหของแสงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมบัติอย่างหนึ่งของตัวกลางที่เรียกว่าดัชนีหักเห ตัวกลางใดมีค่าดัชนีหักเหมากจะสามารถทำให้แสงหักเหไปจากแนวทางเดินของแสงได้มาก มนุษย์นำหลักการสะท้อนกลับหมัดของแสงมาใช้ประโยชน์ในการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เช่น ไฟฟ้า โทรทัศน์ โทรศัพท์ และการสื่อสาร

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง

อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เมื่อแสงทะลุผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่างชนิดกัน และการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้นำทาง

- 1) ทดลองและเขียนทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมได้
- 2) เรียกชื่อแนวลำแสงที่เมื่อผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่างชนิดกันได้
- 3) อธิบายความหมายคำต่อไปนี้ได้ ลำแสงตกรอบ ลำแสงหักเห ลำแสงสะท้อน มุมตกรอบ มนุษย์ มนุษย์หักเห เส้นปกติ

3. ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ การสังเกตและการบันทึกข้อมูล การทดลอง

4. เจตคติทางวิทยาศาสตร์ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความรอบคอบ ความซื่อสัตย์

5. เนื้อหา แสงเดินทางผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่าง ๆ

- แสงเดินทางผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงสามเหลี่ยม
- แสงเดินทางผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงสี่เหลี่ยม

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1-2

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก เรื่อง แสงเดินทางผ่านวัตถุไปร่องสีรูปทรงต่าง ๆ จำนวน 10 ข้อ

6.1 ขั้นสร้างความสนใจและปัญหา

1) ครูนำประเดิ้นการทดลองเรื่องธรรมชาติของแสงอาทิตย์ตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายว่า ในการทดลองเรื่องธรรมชาติของแสงอาทิตย์ แสงอาทิตย์ที่ผ่านปริซึมแล้วเกิดการกระจายแสง และถ้าเราเปลี่ยนแหล่งกำเนิดแสงจากแสงอาทิตย์เป็นแสงจากหลอดไฟฟ้าจะให้ผลเช่นเดียวกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ และถ้าเปลี่ยนจากปริซึม เป็นวัตถุโปร่งใสรูปทรงอื่น ๆ ได้แก่ วัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยมจะให้ผลเป็นอย่างไร ครูเรียกนักเรียนที่สามารถนำการอภิปรายได้ขึ้นนำอภิปรายเพื่อให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมจากนั้นนักเรียนช่วยกันตั้งสมมุติฐานหรือคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้น ในประเดิ้นดังนี้

- (1) แสงอาทิตย์และแสงจากหลอดไฟจะให้ผลเหมือนหรือต่างกันอย่างไร เมื่อให้ผ่านปริซึม
- (2) ถ้านำวัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยมรับแสงจากหลอดไฟฟ้าจะให้ผลเป็นอย่างไร
- (3) ความรู้ที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร

6.2 ขั้นศึกษาทดลอง รวมรวมข้อมูล

2) แบ่งนักเรียนออกเป็น 9 กลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คน โดยนั่งเรียงตามเลขที่ 1-6 กำหนดให้เป็นกลุ่มที่ 1 เลขที่ 7-12 กำหนดให้เป็นกลุ่มที่ 2 แบ่งเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนครบ 9 กลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขากรุ่นสำหรับช่วยดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม

3) เลขากลุ่มกำหนดที่ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรับเครื่องมือ อุปกรณ์การทดลองและประธานกลุ่มดำเนินการแบ่งภาระหน้าที่ปฏิบัติการทดลองกิจกรรมที่ 2 ตอนที่ 1-2 โดยครูเน้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาวิธีการทดลองจากหนังสือแบบเรียนของ สสวท. และวางแผนดำเนินการทดลอง สมาชิกแต่ละคนได้มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ ครูสังเกตและกระตุ้นให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากการทดลองต้องใช้ความระมัดระวังเรื่องการต่อวงจรไฟฟ้า ก่อนที่นักเรียนจะปฏิบัติการทดลอง ครูแนะนำเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและการทดลองเพื่อความปลอดภัยดังต่อไปนี้

3.1) กล่องแสงเป็นกล่องที่ทำขึ้นเพื่อสะดวกในการทดลองเกี่ยวกับแสง สามารถใช้แผ่นกันแสงให้แสงจากหลอดไฟฟ้าลดลงมาเป็นลำแสง ซึ่งอาจเป็นลำแสงเดียวหรือหลายลำแสงตามจำนวนของแผ่นกันแสงนั้น

3.2) ปรับดวงไฟในกล่องแสง ให้เส้นภาพด้อยในแนวตั้ง เพื่อให้ลำแสงที่ผ่านช่องกันแสงออกมามาเล็กและเข้มที่สุด

3.3) หลอดไฟฟ้าในกล่องแสงใช้กับไฟฟ้า 12 โวลต์ จึงต้องใช้หม้อแปลงลงเพื่อลดแรงดันไฟฟ้าจาก 220 โวลต์ให้เป็น 12 โวลต์ ต่อกล่องแสงเข้ากับหม้อแปลงไฟฟ้าก่อน และจึงเสียบปลั๊ก จากนั้นเปิดสวิตซ์ที่หม้อแปลงไฟฟ้า และปฏิบัติตามลำดับดังนี้

(1) วางแผนบนกระดาษขาว โดยหมายด้านมันขึ้นเพื่อให้เห็นแนวจำแสงได้ชัดเจน

(2) ก่อนต่อวงจรกล่องแสงกับหม้อแปลงไฟฟ้าควรจะปิดสวิตซ์ของหม้อแปลงไฟฟ้าเสียก่อน ตรวจสอบว่าให้ถูกต้องแล้วจึงเปิดสวิตซ์หม้อแปลงไฟฟ้า

(3) ให้ปิดสวิตซ์หม้อแปลงไฟฟ้าทุกครั้งเมื่อเสร็จการทดลองตอนหนึ่ง ๆ ถ้าเปิดทิ้งไว้อาจเกิดอันตรายได้

(4) การบันทึกเขียนภาพแนวจำแสง นักเรียนทำโดยทำจุดตัวยึดในสอดที่ต้นกำเนิดแสง จุดที่แสงเข้า จุดที่แสงออกจากวัตถุรูปทรงต่าง ๆ ต่อแนวจำแสงจากจุดต่าง ๆ และวัดรูปแสดงทิศทางของแสงโดยใช้หัวลูกศรกำกับทิศทาง

(5) เสนอแนะให้นักเรียนวางแผนให้ดีและแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนภายนอกลุ่มเพื่อให้การทดลองใช้เวลาไม่น้อยที่สุดและให้ผลการทดลองครบถ้วน

ในขณะทำการทดลอง ครูเน้นให้นักเรียนสังเกตทางเดินของแสงในประเด็นต่อไปนี้

(1) สังเกตขนาดของแสงที่ออกจากแหล่งกำเนิดแสง แสงภายในวัตถุโปร่งใสรูปทรงต่าง ๆ และแสงที่ทะลุผ่าน

(2) สังเกตความเข้มของแสงที่เข้าสู่วัตถุโปร่งใส แสงภายในวัตถุโปร่งใส และแสงออกจากวัตถุโปร่งใส

(3) สังเกตผล เมื่อบนแนวจำแสงต่อกกระทบไปในทิศทางที่ทำมุมขนาดต่าง ๆ กับวัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยม เพื่อให้สังเกตเห็นการหักเหของแสงได้ชัดเจนมากขึ้น โดยรวมด้วยให้แสงเดินทางผ่านจุดตัดของเส้นที่ลากตั้งฉากกับวัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยม

4) นักเรียนดำเนินการทดลองเริ่มจากวัตถุโปร่งใสรูปทรงสามเหลี่ยม วัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยม บันทึกผลการสังเกตพร้อมวัดรูปจากนั้นจึงนำข้อมูลร่วมอภิปรายผลการทดลองแต่ละกลุ่ม วิเคราะห์และสรุปผลบันทึกลงในแบบบันทึกรายงานผลการทดลอง ตอนที่ 1 และตอนที่ 2

5) ครูเดินสังเกต และเข้าไปมีส่วนร่วมให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทดลอง ช่วยเหลือ กระตุนนักเรียน และเป็นที่ปรึกษาเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัยในระหว่างการทดลอง

คابที่ 3

6.3 ข้ออธิบายและลงข้อสรุป

6) นักเรียนแต่ละกลุ่มน้ำผลการทดลองที่ได้บันทึกลงในแบบรายงานการทดลองและเขียนนำเสนอบนกระดานป้ายนิเทศที่ติดไว้รอบห้องและครุใช้ข้อมูลของนักเรียนแต่ละกลุ่มน้ำการอภิปราย นักเรียนร่วมอภิปรายผลการทดลองตามประเด็นในแบบบันทึกรายงานผลการทดลอง

7) นักเรียนตรวจสอบผลการทดลองโดยตัวแทนนักเรียนนำตัวอย่างผลการทดลองให้เพื่อนในกลุ่มพิจารณาและแก้ไข พร้อมให้เหตุผลในการถือที่ผลการทดลองไม่ตรงกับกลุ่มอื่น ๆ

8) นักเรียนและครุร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ผลและความรู้ที่เกิดจากการทดลอง ทั้งนี้ครุให้แนวทางนักเรียนให้พิจารณาจากจุดประสงค์ การเรียนรู้ เพื่อให้สรุปได้ตรงประเด็น ซึ่งมีแนวทางการสรุปผลดังนี้

ตอนที่ 1 ครุใช้แผ่นโปรดิสที่ 2 แสงจากหลอดไฟฟ้าและแสงอาทิตย์ผ่านปริซึม ประกอบการสรุป ดังนี้

(1) แสงจากหลอดไฟฟ้าหรือแสงอาทิตย์เมื่อผ่านปริซึมต่างก็กระจายเป็นแบบสเปกตรัมแบบเดียวกัน

(2) แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ปริซึม ผ่านไปในปริซึมไม่เป็นเส้นตรงเดียวกัน

ตอนที่ 2 ครุใช้สีแผ่นโปรดิสที่ 3, 4 และ 5 ประกอบการสรุป ดังนี้

(1) เมื่อลำแสงตกกระทบตั้งฉากกับผิวรอยต่อของตัวกลางคู่หนึ่ง แนวลำแสงทั้งหมดจะเป็นเส้นตรงเดียวกัน

(2) เมื่อลำแสงผ่านจากตัวกลางหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งซึ่งต่างชนิดกัน เช่น จากอากาศสู่แท่งพลาสติกหรือจากแท่งพลาสติกสู่อากาศ โดยไม่ตั้งฉากกับผิวรอยต่อของตัวกลาง แนวลำแสงจะหักเหออกไปจากแนวเดิม

(3) รังสีตกกระทบ รังสีสะท้อน และเส้นปกติอยู่ในระนาบเดียวกัน

(4) มุมตกรอบมีค่าเท่ากับมุมสะท้อนเสมอ

ครุเน้นนักเรียนว่า จากข้อ 3 และ 4 นักเรียนได้สรุปตรงกับที่นักวิทยาศาสตร์สรุปไว้เป็นกฎข้อหนึ่งของแสงที่เรียกว่า กฎการสะท้อนของแสง

ครุใช้แผ่นโปรดิสที่ 5 ทางเดินของแสงเมื่อผ่านตัวกลางต่าง ๆ ชนิดกันให้ความรู้เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติมอีกว่า

(5) ถ้าแสงเดินทางผ่านตัวกลาง 2 ชนิดที่มีความหนาแน่นไม่เท่ากัน ความเร็วและความยาวคลื่นของแสงจะเปลี่ยนแปลง แต่ความถี่จะมีค่าคงที่

(6) ถ้าแสงเดินทางจากตัวกลางที่มีความหนาแน่นน้อยกว่า(ความเร็วของแสงมากกว่า)ไปยังตัวกลางที่มีความหนาแน่นมากกว่า(ความเร็วของแสงน้อยกว่า) รังสีของแสงจะหักเหเข้าหาเส้นปกติ มุ่งต่อกลับจะมีค่ามากกว่ามุ่งหักเห (เช่น แสงเดินทางจากตัวกลางอากาศไปตัวกลาง แก้ว)

(7) ถ้าแสงเดินทางจากตัวกลางที่มีความหนาแน่นมากกว่า(ความเร็วของแสงน้อยกว่า)ไปยังตัวกลางที่มีความหนาแน่นน้อยกว่า(ความเร็วของแสงมากกว่า) รังสีของแสงจะหักเหเข้าหาเส้นปกติ มุ่งต่อกลับจะมีค่าน้อยกว่ามุ่งหักเห (เช่น แสงเดินทางจากตัวกลางแก้วไปตัวกลางอากาศ)

ครูเน้นความรู้ (5) ถึง (7) ให้นักเรียนได้ทราบว่า นักวิทยาศาสตร์ เรียกสิ่งที่นักเรียนได้ศึกษานี้ว่า **กฎการหักเหของแสง**

6.4 ข้อข่ายความรู้

9) นักเรียนสังเกตภาพจากแผ่นปอร์ชีสที่ 6 และ 7 ภาพแสดงการหักเหของแสงที่มีปากการวงอยู่ในถ้วยแก้วที่บรรจุน้ำอยู่และการเห็นลูกกุญแจหรือปลาในน้ำ นักเรียนและครูช่วยกันนำความรู้ที่ได้จากการสรุปในตอนที่ 2 มาอธิบายว่าปรากฏการณ์ในภาพที่สังเกตเห็นเกิดขึ้นได้ เพราะแสงเดินทางผ่านตัวกลางต่างชนิดกันที่มีความหนาแน่นหรือค่าดัชนีหักเหไม่เท่ากันจนเกิดการหักเหออกไปจากแนวทางเดิม ทำให้เห็นภาพเปลี่ยนไป

6.5 ขั้นประเมินผล

- 10) นักเรียนประเมินผลการทำงานของกลุ่มแล้วนำส่งครู
- 11) นักเรียนเขียนคำอธิบายภาพจากแผ่นปอร์ชีสที่ 2 และ 6 โดยนำหลักการหักเหของแสงในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ช่วยในการอธิบาย เสร็จแล้วนำส่งครู
- 12) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนกลุ่มใดที่ทดลองเสร็จก่อนให้ทำการทดลองเพิ่มเติมดังนี้

- 1) เปลี่ยนรูปทรงวัตถุที่มีรูปทรงต่างออกไปจากที่ใช้ทดลอง
- 2) ให้แสงตกกระทบวัตถุในมุมต่าง ๆ และลองวัดมุมที่เกิดขึ้นว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

8. สื่อการเรียนการสอน

- 1) ปริชีม วัตถุไปร่ำสู่ปทรงสี่เหลี่ยม อย่างละ 9 อัน
- 2) กระดาษสีขาว 1 แผ่นต่อกลุ่ม
- 3) ดินสอ 1 แท่งต่อกลุ่ม
- 4) ไม้บรรทัดหรือไม้โปรดักเตอร์ 1 อันต่อกลุ่ม
- 5) หม้อแปลงไฟฟ้าพร้อมสายไฟปากคิบจะระเจี้ย 1 ชุดต่อกลุ่ม
- 6) ชุดกล่องแสง 1 ชุดต่อกลุ่ม
- 7) แผ่นกันแสงชนิดมี 1 ช่อง
- 8) แบบรายงานผลการทดลองเรื่อง ทางเดินของแสงผ่านวัตถุปทรงสี่เหลี่ยม
- 9) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 2 แสงจากหลอดไฟฟ้าและแสงอาทิตย์ผ่านปริชีม
- 10) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 3 ทางเดินของแสงเมื่อผ่านตัวกลางไปร่ำสู่ปทรงสี่เหลี่ยม
- 11) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 4 ทางเดินของแสงเมื่อผ่านตัวกลางไปร่ำใส
- 12) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 5 ทางเดินของแสงเมื่อผ่านตัวกลางต่าง ๆ ชนิดกัน
- 13) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 6 ปรากฏการณ์ของแสงบางอย่างในชีวิตประจำวัน
- 14) แผ่นไปร่ำใส่ที่ 7 ปรากฏการณ์ธรรมชาติของแสง

9. การวัดผลประเมินผล

9.1 วิธีการวัดผล

- 1) รายงานบันทึกผลการทดลอง ตอนที่ 1-2
- 2) การเขียนขอรับยาภาพจากแผ่นไปร่ำใส่ที่ 1 และแผ่นไปร่ำใส่ที่ 6
- 3) สังเกตพฤติกรรมในการทำงาน
- 4) การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

9.2 เครื่องมือวัดผล

- 1) แบบประเมินรายงานการทดลอง
- 2) แบบเฉลยการเขียนคำขอรับยาภาพจากแผ่นไปร่ำใส่ที่ 1 และ 6
- 3) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
- 4) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

นักเรียน 2 กลุ่มไม่สามารถวางแผนการทดลองและแบ่งหน้าที่กันทำได้ดีเท่าที่ควร ครูให้คำแนะนำและให้เวลาแก่นักเรียนได้ฝึกการวางแผนการทดลองและแบ่งหน้าที่กัน

ทำการทดลองว่า ใครจะทดลอง ใครเป็นผู้บันทึก ใครจะเป็นผู้นำเสนอผลการทดลอง จะร่วมกันสรุปได้อย่างไรบ้าง

ปัญหา/อุปสรรค

1) นักเรียนบางคนวัดค่ามุ่งไม่เป็นและยังไม่สามารถแบ่งงานกันทำอย่างเป็นระบบไม่สามารถเขียนเส้นแนวทางเดินของแสงได้ถูกต้อง ตั้งสมมุติฐานและกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ไม่ได้ ต้องให้คำแนะนำและยกตัวอย่างให้เห็นจริงจังจะเขียนได้

2) นักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจทักษะการสังเกตว่า ขณะทำการทดลองจะต้องสังเกตอะไรบ้าง

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

1) แบบบันทึกรายงานผลการทดลองจะมีรูปสี่เหลี่ยมพร้อมที่จะดำเนินการทดลองเพื่อไม่ให้นักเรียนต้องเสียเวลาด้วยรูปและตีตรางบันทึกผลการทดลอง

2) ใบกิจกรรมควรจะมีภาระหน้าที่ไว้แล้วให้นักเรียนประชุมตกลงกันว่าจะให้ครัวบผิดชอบในหน้าที่ใดแล้วเขียนชื่อลงไปตามภาระหน้าที่ที่ตกลงกันภายใต้กลุ่ม

3) ให้นักเรียนที่วัดค่ามุ่งเป็นช่วยสาธิตการวัดค่ามุ่งให้กับนักเรียนที่วัดค่ามุ่งไม่เป็น

4) ครูแนะนำนักเรียนว่า การใช้ทักษะสังเกต ควรจะสังเกตสิ่งต่อไปนี้

(1) สังเกตด้านปริมาณหรือขนาด สังเกตว่า

- แนวลักษณะออกจากแผ่นกันแสงมีขนาดใหญ่หรือเล็ก
- มีกี่แนวลักษณะ
- เมื่อเข้าสู่วัตถุไปร่องใส่รูปทรงต่างชนิด ลักษณะ เช่น ลักษณะภายใน และลักษณะที่ออกจากวัตถุไปร่องใส่มีขนาดเท่ากันหรือไม่ และมีกี่แนวลักษณะ
- เมื่อแนวลักษณะตกลงบนวัตถุรูปทรงต่าง ๆ จะมีแนวลักษณะที่เกิดขึ้นใหม่กี่แนวลักษณะ และทำมุ่งอย่างไรบ้าง

(2) สังเกตคุณภาพของแนวลักษณะ ว่า

- เป็นแนวลักษณะที่มีความเข้มสม่ำเสมอหรือไม่ เมื่อออจากแผ่นกันแสงเดินทางเข้าสู่ และออกจากวัตถุไปร่องใส่รูปทรงชนิดต่างกัน
- ความเข้มของแนวลักษณะที่สะท้อนที่ผิวของวัตถุไปร่องใส่รูปทรงต่างชนิดกัน

3) สังเกตการเปลี่ยนแปลงของแนวลักษณะเมื่อทำมุ่งตกรอบที่ต่างกันว่าแนวลักษณะตกรอบ แนวลักษณะหักเหและแนวลักษณะสะท้อนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เมื่อนักเรียนเข้าใจและทราบวิธีการสังเกตแล้ว พบว่า นักเรียนสามารถบันทึกผลการทดลองได้ละเอียดมากขึ้น ทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ ภูมิประยุทธ์ชัดเจนมากขึ้น

แบบบันทึกรายงานผลการทดลอง

ชื่อ.....สกุล.....ห้อง.....เลขที่.....คบแనน.....

การทดลอง 2 เรื่องทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุโปร่งใสปะทองต่างกัน

จุดประสงค์การทดลอง (ตอนที่ 1)

- 1) ทดลองและสรุปทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึมได้
 - 2) เขียนทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึมได้

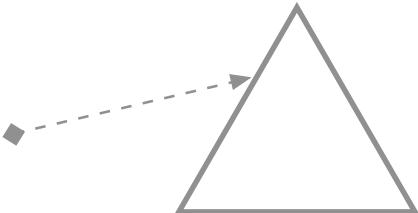
สมมติฐาน.....

ตัวแปรต้น.....

ตัวแปรตาม.....

ตัวแปรควบคุม.....

บันทึกผลการทดลอง (ว่าด้วย)

คำถ้ามประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

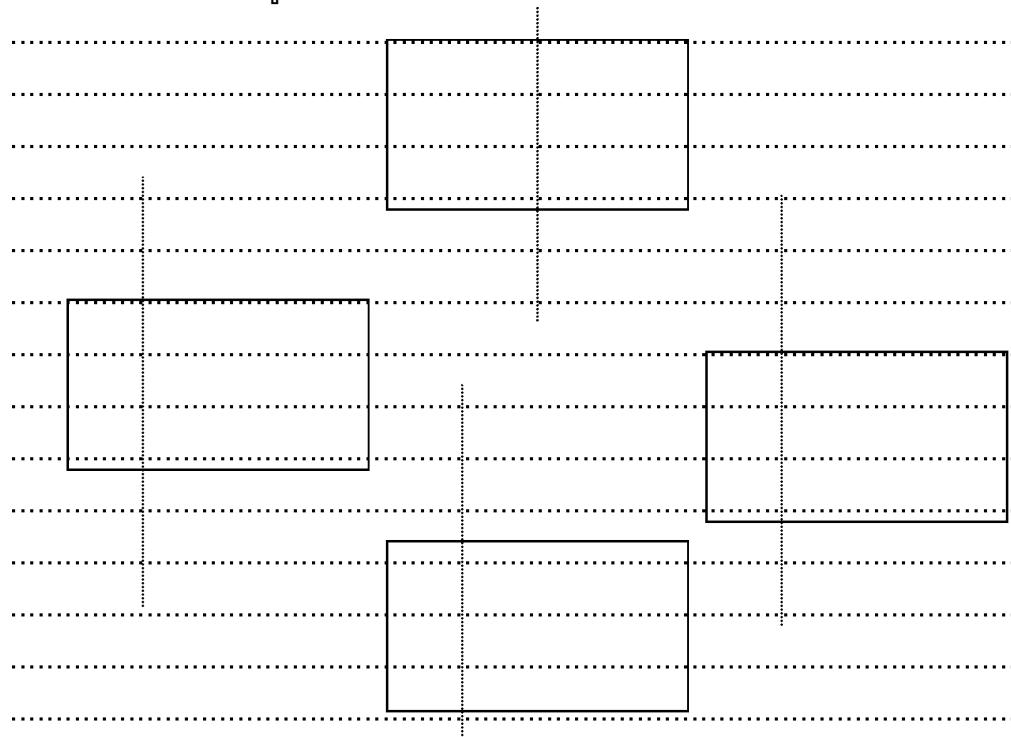
1. แนวลำแสงที่ปรากฏเมื่อนำวัตถุไปร並將สู่ปวงสามเหลี่ยมมารับแสงจากกล้องแสงที่มีแผ่นกันแสงซึ่งเดียวมีกี่แนวลำแสง อะไรบ้าง
.....
 2. แนวลำแสงที่สังเกตเห็นมีความเข้มของแสงเท่ากันหรือไม่ อย่างไร
.....
 3. แนวลำแสงก่อนข้าสู่ปริชีม ภายในและออกจากการปริชีมเป็นแนวเส้นตรงเดียวกันหรือไม่
.....
 4. ลำแสงที่ออกจากปริชีมเป็นอย่างไร เมื่อกับแนวลำแสงของแสงอาทิตย์ที่ผ่านปริชีมหรือไม่

สรุปผลการทดลอง

จุดประสงค์การทดลอง (ตอนที่ 2)

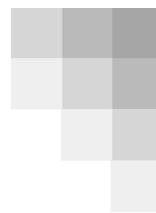
- 1) ทดลองและสรุปการหักเหของแสงเมื่อผ่านผิวอยู่ต่อระหว่างอากาศกับแท่งพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยมได้
- 2) เขียนรูปแสดงทางเดินของแสงเมื่อผ่านแท่งพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยมได้
สมมติฐาน.....
ตัวแปรต้น.....
ตัวแปรตาม.....
ตัวแปรควบคุม.....

บันทึกผลการทดลอง (ว่าด้วย)

ตารางบันทึกผลการวัดมุมของแนวลำแสง

แสงเดินทางจากอากาศสู่แท่งพลาสติก			แสงเดินทางจากพลาสติกสู่อากาศ		
มุมตั้กกระทบ	มุมสะท้อน	มุมหักเห	มุมตั้กกระทบ	มุมสะท้อน	มุมหักเห
0 องศา					
30 องศา					
45 องศา					
60 องศา					

คำถามประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อให้แนวลำแสงทำมุ่งตกรอบกับผิวรอยต่อแท่งพลาสติกเป็นมุม 0 องศา แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ แนวลำแสงภายใน และแนวลำแสงออกจากแท่งพลาสติก เป็นอย่างไร
.....
2. เมื่อให้แนวลำแสง ทำมุ่งตกรอบกับผิวรอยต่อแท่งพลาสติกเป็นมุม 30 องศา แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ แนวลำแสงภายใน และแนวลำแสงออกจากแท่งพลาสติก เป็นอย่างไร
.....
3. มุมที่อยู่ในตัวกลางเดียวกันและมีขนาดมุมเท่ากันได้แก่
.....
4. เมื่อแสงเดินทางจากอากาศสู่แท่งพลาสติก มุ่งตกรอบ มุมสะท้อน และมุมหักเห เป็นอย่างไร
.....
5. เมื่อแสงเดินทางจากแท่งพลาสติกออกสู่อากาศ มุ่งตกรอบ มุมสะท้อนและมุมหักเห เป็นอย่างไร
.....
6. จากข้อ 4 และ ข้อ 5 แสดงว่า เมื่อแสงเดินทางผ่านตัวกลางต่างชนิดกันทำมุม 0 องศา แนวลำแสงภายในและแนวลำแสงที่ออกจากแท่งพลาสติกจะเป็นอย่างไร และมุมตกรอบ มุมสะท้อน และมุมหักเหเป็นอย่างไร
.....

สรุปผลการทดลอง

แนวทางการเขียนแบบบันทึกรายงานผลการทดลอง เรื่อง ทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุโปร่งใสรูปทรงต่างกัน

การทดลอง 2 เรื่องทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุโปร่งใสรูปทรงต่างกัน จุดประสงค์การทดลอง (ตอนที่ 1)

- 1) ทดลองและสรุปทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึมได้
- 2) เขียนทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึมได้

สมมุติฐาน แสงจากหลอดไฟพ้าเดินทางผ่านปริซึมจะกระจายเป็นแบบสี่ต่าง ๆ

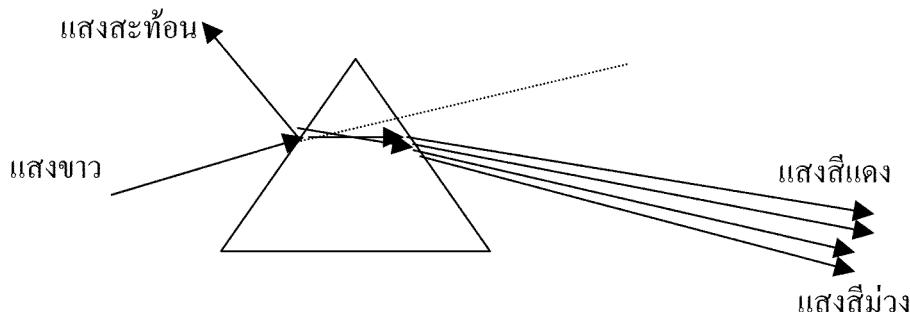
ตัวแปรต้น แนวลำแสงเข้าสู่ปริซึม

ตัวแปรตาม แนวลำแสงออกจากปริซึม

ตัวแปรควบคุม แนวลำแสงตากกรอบ ความเข้มของแสง

บันทึกผลการทดลอง (ว่าด้วย)

(*เกณฑ์ประเมินดูจากตารางประเมิน)

คำถามประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แนวลำแสงที่ปรากฏเมื่อนำวัตถุรูปทรงสามเหลี่ยม ปริซึมมารับแสงจากกล่องแสงที่มีแผ่นกันแสงช่องเดียวมีกี่แนวลำแสง อะไรบาง (2คะแนน)
มี 3 แนวลำแสง ได้แก่ ลำแสงก่อนเข้าสู่ปริซึม ลำแสงภายใน และลำแสงสะท้อน
2. แนวลำแสงที่สังเกตเห็นมีความเข้มของแสงเท่ากันหรือไม่ อย่างไร (1คะแนน)
แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ปริซึมมีความเข้มมากกว่าแนวลำแสงเข้าสู่ และแนวลำแสงสะท้อน
3. แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ปริซึม ภายในและออกจากปริซึมเป็นแนวเส้นตรงเดียวกันหรือไม่
แนวลำแสงทั้ง 3 ไม่เป็นเส้นตรงเดียวกัน (1คะแนน)
4. ลำแสงที่ออกจากปริซึมเป็นอย่างไร เมื่อกับแนวลำแสงของแสงอาทิตย์ที่ผ่านปริซึม หรือไม่
ลำแสงที่ออกจากปริซึมเป็นแบบเดียวกับแนวลำแสงของแสงอาทิตย์

สรุปผลการทดลอง

- แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ปริซึม ผ่านไปในปริซึมไม่เป็นแนวเส้นตรงเดียวกัน
- แสงจากหลอดไฟฟ้าหรือแสงอาทิตย์เมื่อผ่านปริซึมจะให้แบบสเปกตรัมแบบเดียวกัน.

จุดประสงค์การทดลอง (ตอนที่ 2)

1) ทดลองและสรุปการหักเหของแสงเมื่อผ่านผิวรอยต่อระหว่างอากาศกับแท่งพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยมได้

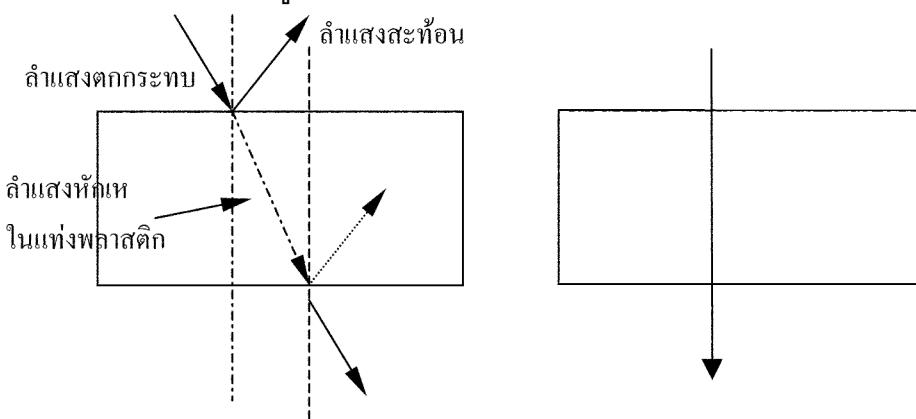
2) เขียนรูปแสดงทางเดินของแสงเมื่อผ่านแท่งพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยมได้ สมมุติฐาน แสงผ่านวัตถุไปร่องใส่รูปสี่เหลี่ยมจะเกิดการหักเหไปจากแนวลำแสงเดิม และ ทະลุผ่านไปยังอีกด้านหนึ่ง

ตัวแปรต้น มุมตကกระบบที่ผิวรอยต่อ

ตัวแปรตาม การหักเหและการสะท้อนแสง

ตัวแปรควบคุม ขนาด ชนิดของแท่งพลาสติกสี่เหลี่ยม แนวลำแสงที่ตကกระบบ ความเข้ม ของแสง

บันทึกผลการทดลอง (วาระบุ)

ตารางบันทึกผลการวัดมุมของแนวลำแสง

แสงเดินทางจากอากาศสู่แท่งพลาสติก			แสงเดินทางจากพลาสติกสู่อากาศ		
มุมตคกระบบ	มุมสะท้อน	มุมหักเห	มุมตคกระบบ	มุมสะท้อน	มุมหักเห
0 องศา	30 องศา	19 องศา	19 องศา	19 องศา	30 องศา
30 องศา	45 องศา	26 องศา	26 องศา	26 องศา	45 องศา
45 องศา	60 องศา	34 องศา	34 องศา	34 องศา	60 องศา
60 องศา	0 องศา	0 องศา	0 องศา	0 องศา	0 องศา

คำถ้ามประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อให้แนวลำแสงทำมุ่งตกรอบกับผิวรอยต่อแห่งพลาสติกเป็นมุม 0 องศา แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ แนวลำแสงภายใน และแนวลำแสงออกจากแห่งพลาสติก เป็นอย่างไร
แนวลำแสงทั้งสาม เป็นแนวลำแสงเส้นตรงเดียวกัน (1 คะแนน)
2. เมื่อให้แนวลำแสง ทำมุ่งตกรอบกับผิวรอยต่อแห่งพลาสติกเป็นมุม 30 องศา แนวลำแสงก่อนเข้าสู่ แนวลำแสงภายใน และแนวลำแสงออกจากแห่งพลาสติก เป็นอย่างไร
แนวลำแสงทั้ง 3 จะไม่เป็นเส้นตรงเดียวกัน แนวลำแสงหักเหในแห่งพลาสติก ทำมุ่งน้อยกว่า มุ่งตกรอบในอากาศแต่เท่ากับมุ่งตกรอบภายในแห่งพลาสติก
มุ่งหักเหในอากาศเท่ากับมุ่งตกรอบในอากาศ และเท่ากับมุ่งสะท้อนในอากาศ
(2 คะแนน)
3. มุมที่อยู่ในตัวกลางเดียวกันและมีขนาดมุ่งเท่ากันได้แก่
มุ่งตกรอบในอากาศ = มุ่งสะท้อนในอากาศ = มุ่งหักเหในอากาศ
มุ่งหักเหในแห่งพลาสติก = มุ่งตกรอบในแห่งพลาสติก = มุ่งสะท้อนในแห่งพลาสติก
(2 คะแนน)
4. เมื่อแสงเดินทางจากอากาศสู่แห่งพลาสติก มุ่งตกรอบ มุ่งสะท้อน และมุ่งหักเห เป็นอย่างไร
มุ่งตกรอบโดยกว่ามุ่งหักเห มุ่งตกรอบมีค่าเท่ากับมุ่งสะท้อน (1 คะแนน)
5. เมื่อแสงเดินทางจากแห่งพลาสติกออกจากสู่อากาศ มุ่งตกรอบ มุ่งสะท้อนและมุ่งหักเห เป็นอย่างไร
มุ่งตกรอบเล็กกว่ามุ่งหักเห มุ่งตกรอบเท่ากับมุ่งสะท้อน (1 คะแนน)
6. จากข้อ 4 และ ข้อ 5 แสดงว่า เมื่อแสงเดินทางผ่านตัวกลางต่างชนิดกันทำมุม 0 องศา แนวลำแสงก่อน แนวลำแสงภายในและแนวลำแสงที่ออกจากแห่งพลาสติกจะเป็นอย่างไร และมุ่งตกรอบและมุ่งหักเหเป็นอย่างไร
แนวลำแสงทั้ง 3 จะเป็นเส้นตรงเดียวกัน และมุ่งตกรอบ มุ่งหักเห มีค่าเท่ากัน
(1 คะแนน)

สรุปผลการทดลอง

1. เมื่อแสงผ่านตัวกลางหนึ่งไปสู่อีกตัวกลางหนึ่งต่างชนิดกัน เช่น จากอากาศสู่ แห่งพลาสติกหรือจากแห่งพลาสติกออกจากอากาศโดยไม่ตั้งจากกับผิวรอยต่อของตัวกลาง แนวลำแสงจะหักเหออกไปจากแนวลำแสงเดิม

2. เมื่อแนวลำแสงตกกระทบตั้งฉากกับผิวรอยต่อของตัวกลางคู่หนึ่ง แนวลำแสงทั้งหมดจะเป็นเส้นตรงเดียวกัน
 (ใช้เกณฑ์จากตารางประเมิน หรือให้สรุปข้อละ 1 คะแนน)
 (คะแนนตั้งแต่คำถาวรวิเคราะห์ ถึงสรุปให้ได้ไม่เกิน 10 คะแนน)

เกณฑ์การประเมินรายงานผลการทดลอง (ภาคปฏิบัติ)

ทักษะ/แนวการตอบ	เกณฑ์การให้คะแนน
<p>1. สมมุติฐานในการทดลอง (2 คะแนน) แนวการตั้งสมมุติฐานมีดังนี้</p> <p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> แสงจากหลอดไฟฟ้าเดินทางผ่านบริชีมจะกระจายเป็นแบบสี่ต่อ ๔ แสงเดินทางผ่านบริชีม ภายในบริชีม และออกจากบริชีมจะหักเหไม่เป็นเส้นตรงเดียวกัน แสงจากหลอดไฟผ่านบริชีมจะเกิดແນບสเปกตรัม เช่นเดียวกับแสงอาทิตย์ <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> แสงผ่านวัตถุไปร่วงใส่รูปสี่เหลี่ยมจะเกิดการหักเหไปจากแนวลำแสงเดิม และทำลูปผ่านไปยังอีกด้านหนึ่ง เมื่อลำแสงตกกระทบตั้งฉากกับผิวรอยต่อของวัตถุไปร่วงใส่รูปสี่เหลี่ยม แนวลำแสงจะเป็นเส้นตรงเดียวกัน 	<p>1. ตั้งสมมุติฐานได้ถูกต้อง หรืออยู่ในแนวการตอบที่ถูกต้องได้ 2 คะแนน</p> <p>2. ตั้งสมมุติฐานไม่ตรงประเด็นปัญหา ได้ 0 คะแนน</p>
<p>2. การกำหนดตัวแปร</p> <p>ตอนที่ 1</p> <p>ตัวแปรต้น คือ บริชีม ตัวแปรตาม คือ แนวทางเดินของแสง ตัวแปรที่ต้องควบคุม คือ แนวลำแสงตกกระทบความเข้มของแสง</p> <p>ตอนที่ 2</p> <p>ตัวแปรต้น คือ มุมตากกระทบที่ผิวรอยต่อ ตัวแปรตาม คือ การหักเหและการสะท้อนแสง ตัวแปรที่ต้องควบคุม ขนาด ชนิดของแท่งพลาสติก รูปทรงสี่เหลี่ยม แนวลำแสงที่ตกลากระทบความเข้มของแสง</p>	<p>1. กำหนดตัวแปรต้น, ตัวแปรตาม ได้ถูกต้องทั้ง 2 ตัวแปร ได้ตอนละ 2 คะแนน)</p> <p>2. กำหนดตัวแปรควบคุมได้ถูกต้อง 2 ตัวแปรได้ 2 คะแนน</p> <p>3. กำหนดตัวแปรควบคุมได้ถูกต้อง 1 ตัวแปรได้ 1 คะแนน</p>

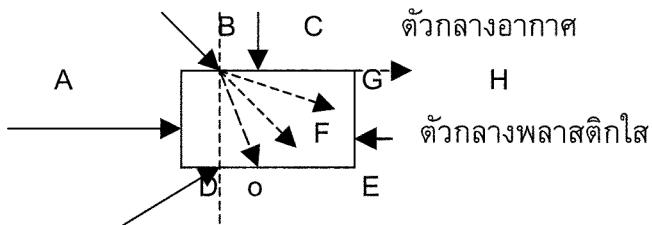
ทักษะ/แนวการตอบ	เกณฑ์การให้คะแนน
<p>3. ขั้นตอนการทดลอง (10คะแนน)</p> <p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> นำปริชีมรับแสงจากกล้องแสง ทำจุดแนวทางเดินของแสงเข้า และออก วัดรูปแนวทางเดินของแสง <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> วางแผนกำหนดขั้นตอนการทำงาน วัดรูปแห่งพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยม ลากเส้นปากิจ และกำหนดค่ามุมต่อกัน 30 ,45 ,60 และ 0 องศา ทำจุดแนวทางเดินของแสง วัดรูปแนวทางเดินของแสงและวัดค่ามุมต่างๆ บันทึกค่ามุมต่าง ๆ ที่วัดได้ลงในตาราง 	<ol style="list-style-type: none"> ปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง ได้ 10 คะแนน ปฏิบัติไม่ตรงตามขั้นตอนแต่เขียนแนวทางเดินของแสงได้ถูกต้อง ได้ 8 คะแนน ไม่ปฏิบัติและเขียนและวัดรูปแสดงทางเดินของแสงได้ถูกต้อง ได้ 5 คะแนน ไม่ทดลองและเขียนแนวทางเดินของแสงไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน
<p>ผลการทดลอง (10 คะแนน)</p> <p>ตอนที่ 1</p> <p>แสงเดินทางผ่านปริชีมเกิดการหักเหและกระจายแสงออกเป็นแถบสี่ต่าง ๆ ได้แก่ แสง ส้ม เหลือง เขียว น้ำเงิน ม่วง</p> <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> ค่ามุมต่อกัน = มุมสะท้อน มุมหักเหภายในแท่งพลาสติก = มุมต่อกันในแท่งพลาสติก มุมหักเหในอากาศ = มุมต่อกันในอากาศ 	<p>ตอนที่ 1 - 2</p> <ol style="list-style-type: none"> ผลการทดลอง เขียนแนวทางเดินของแสงถูกต้อง ได้ 10 คะแนน ผลการทดลองถูกต้อง เขียนแนวทางเดินของแสงผิด ได้ 5 คะแนน ผลการทดลองและเขียนแนวทางเดินของแสงผิด ได้ 0 คะแนน
<p>วิเคราะห์ผลการทดลอง (5คะแนน)</p> <p>ตอนที่ 1</p> <p>แสงจากหลอดไฟเดินทางผ่านปริชีมจะเกิดการหักเหและกระจายออกเป็นแสงสี่ต่าง ๆ มีลักษณะเช่นเดียวกับแสงอาทิตย์ แสงเข้า(ตัวกรอบ) แสงภายในปริชีมและแสงออกจากการหักเหไม่ได้อยู่ในเส้นตรงเดียวกันและจุดที่แสงตกรอบมีแสงสะท้อนเกิดขึ้นด้วย</p> <p>ตอนที่ 2</p> <p>แสงเดินทางตกรอบผิวรอยต่อตัวกล่างรูปทรงสี่เหลี่ยมมากกว่า 0 องศาแต่ไม่เกิน 90 องศาจะเกิดการหักเหภายในแท่งพลาสติก(อากาศ) มุมหักเหในแท่งพลาสติก(อากาศ)</p>	<ol style="list-style-type: none"> วิเคราะห์ผลการทดลองได้ถูกต้อง ได้ 5 คะแนน วิเคราะห์ผลการทดลองในขอบเขตแต่ไม่ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน วิเคราะห์ผลการทดลองไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

ทักษะ/แนวการตอบ	เกณฑ์การให้คะแนน
<p>มีค่ามากขึ้น เมื่อมุ่งตั้งกระบากในอากาศ(พลาสติก) มีค่ามากขึ้นตรงผิวรอยต่อที่แสงตั้งกระบากจะมีแนวลำแสงสะท้อนเกิดขึ้นด้วยและเมื่อมุ่งตั้งกระบากมีค่า 0 องศา ลำแสงเข้า ลำแสงภายใต้และลำแสงออกจากแท่งพลาสติก รูปทรงสี่เหลี่ยมจะเป็นแนวเส้นตรงเดียวกัน</p>	
<p>สรุปผลการทดลอง</p> <p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> แสงจากหลอดไฟเมื่อผ่านปริซึมจะกระจายออกเป็นแสงสีต่าง ๆ มีลักษณะเช่นเดียวกับแสงอาทิตย์ แสงตั้งกระบาก แสงภายใต้และแสงออกจากปริซึมไม่ได้อยู่ในแนวเส้นตรงเดียวกัน <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> แสงเดินทางจากอากาศกระบากผิวรอยต่อพลาสติก มุ่งตั้งกระบากในอากาศมีค่ามากกว่ามุ่งหักเหในแท่งพลาสติก แนวลำแสงหักเหบนเข้าหากันมาก แสงเดินทางจากพลาสติกกระบากกับผิวรอยต่อ มุ่งตั้งกระบากในแท่งพลาสติกมีค่าน้อยกว่า มุ่งหักเหในอากาศ ลำแสงหักเหบนออกจากเส้นปกติ มุ่งตั้งกระบากมีค่าเท่ากับมุ่งสะท้อน เมื่อมุ่งตั้งกระบากเท่ากับ 0 องศา ลำแสงเข้าสู่แท่งพลาสติก ลำแสงภายใต้และลำแสงออกจากแท่งพลาสติกจะเป็นแนวเส้นตรงเดียวกัน 	<ol style="list-style-type: none"> สรุปผลการทดลองได้ถูกต้อง ได้ 5 คะแนน สรุปผลการทดลองในลักษณะเดียวกัน แต่ไม่ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน สรุปผลการทดลองไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

ตารางสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เรื่อง ทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุโปร่งใสรูปต่าง ๆ

กลุ่มที่	พฤติกรรม (ช่องละ 2 คะแนน)					
	การวางแผน การทดลอง	การเลือกใช้- จัดเก็บอุปกรณ์ การทดลอง	ความซื่อสัตย์ ในการบันทึก และนำเสนอ	ทำตาม เวลา ที่กำหนด	การอภิปราย แสดงความ คิดเห็นในกลุ่ม	รวม (10)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
รวม						

แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุโปร่งใสรูปทรงสี่เหลี่ยม
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงบนตัวเลือกในกระดาษคำตอบที่แจกให้
จากรูป ใช้ตอบคำถาม ข้อ 1 – ข้อ 3

ข้อ 1. แนวลำแสงที่ต่อจาก ลำแสง B ควรเป็นแนวลำแสงข้อใด

ก. H	ข. G
ค. F	ง. E

ข้อ 2. แนวลำแสงข้อใดที่ทำให้แสงภายในและแสงออกจากร่างสี่เหลี่ยมเป็นเส้นตรงเดียวกัน

ก. A และ C	ข. C และ D
ค. B และ C	ง. A และ B

ข้อ 3. จากรูป มุมหักเหจะมีค่ามากกว่ามุมตัดกระทบเมื่อใด

ก. แสงเดินทางจากอากาศเข้าสู่แท่งพลาสติก
ข. แสงเดินทางจากแท่งพลาสติกสู่อากาศ
ค. แสงเดินทางผ่านตัวกลางทั้งสอง
ง. ข้อ ก. และ ค.

ข้อ 4. ข้อใดกล่าวได้ ถูกต้อง เกี่ยวกับทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึม

ก. แสงจากหลอดไฟมีสมบัติต่างจากแสงจากดวงอาทิตย์
ข. แสงเข้า แสงภายในและแสงออกจากปริซึมเป็นเส้นตรงเดียวกัน
ค. แสงที่หักเหออกจากแท็บสเปกตรัมของแสงมากที่สุดคือแสงสีแดง
ง. แสงเข้าสู่ปริซึมจะมีความเข้มของแสงมากกว่าแสงภายในและแสงออกจากปริซึม

ข้อ 5. นักเรียนจะนำความรู้จากข้อ 4 ไปอธิบายปรากฏการณ์ในข้อใด

ก. การเห็นรุ้งกินน้ำ	ข. การเกิดสุริยุปราคา
ค. การเห็นแท่งดินสออยู่ในแก้วน้ำใส	ง. การเกิดภาพสะท้อนในน้ำ

ข้อ 6. เมื่อนำแท่งพลาสติกใส่รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าวางรับแสงจากกล่องแสง และพิจารณาทางเดินของแสงจะพบว่า

- ก. มุ่งต่อกลางในอากาศเท่ากับมุ่งหักเหในแท่งพลาสติก
- ข. มุ่งหักเหในพลาสติกเท่ากับมุ่งหักเหในอากาศ
- ค. มุ่งต่อกลางในอากาศเท่ากับมุ่งหักเหในอากาศ
- ง. มุ่งต่อกลางในอากาศใหญ่กว่ามุ่งหักเหในอากาศ

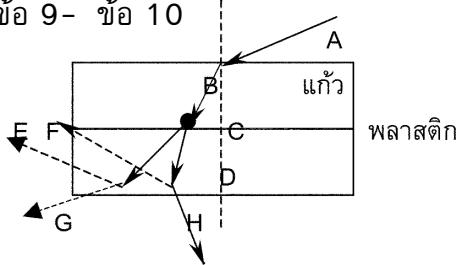
ข้อ 7. เมื่อแสงผ่านตัวกลางหนึ่งไปยังอีกด้วยตัวกลางหนึ่ง การสะท้อนของแสงจะเกิดขึ้นจากข้อใด

- ก. แสงต่อกลางโดยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองและมุ่งต่อกลางเท่ากับมุ่งวิกฤติ
- ข. แสงต่อกลางโดยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองและมุ่งต่อกลางเล็กกว่ามุ่งวิกฤติ
- ค. แสงต่อกลางโดยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสอง และมุ่งต่อกลางโดยกว่ามุ่งวิกฤติ
- ง. แสงต่อกลางโดยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองในทุกราย

ข้อ 8. มุ่งต่อกลางจะมีขนาดใหญ่กว่ามุ่งหักเหเมื่อใด

- ก. เมื่อเกิดการสะท้อนกลับหมด
- ข. มุ่งต่อกลางเท่ากับมุ่งวิกฤติ
- ค. แสงเดินทางจากตัวกลางไปร่องไปสู่ตัวกลางที่ทึบกว่า
- ง. แสงเดินทางจากตัวกลางทึบไปสู่ตัวกลางที่โปร่งกว่า

จากรูปต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9- ข้อ 10

ข้อ 9. เมื่อลำแสง A ต่อกลางขึ้นบนของแท่งแก้ว แนวลำแสง ควรเป็นไปตามข้อใด

- ก. B → C → G
- ข. B → C → E
- ค. B → D → H
- ง. B → D → F

ข้อ 10. แนวลำแสง E และ F เรียกว่าอะไร

- ก. ลำแสงหักเห - ลำแสงสะท้อน
- ข. ลำแสงหักเห - ลำแสงหักเห
- ค. ลำแสงสะท้อน - ลำแสงหักเห
- ง. ลำแสงสะท้อน - ลำแสงหักเห

แนวการตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

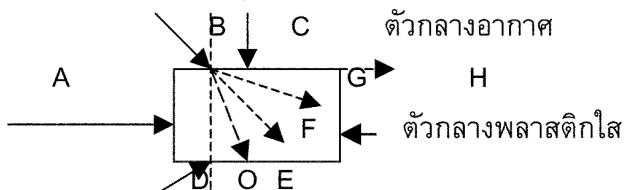
1. ง	2. ก	3. ข	4. ง	5. ค
6. ค	7. ง	8. ค	9. ก	10. ง

แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ทางเดินของแสงเมื่อผ่านวัตถุ ป้องกันสูญเสียความร้อน
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงบนตัวเลือกใน
กระดาษคำตอบที่แจกให้

ข้อ 1. ข้อใดกล่าวไว้ถูกต้อง เกี่ยวกับทางเดินของแสงเมื่อผ่านปริซึม

- ก. แสงจากหลอดไฟมีสมบัติต่างจากแสงจากดวงอาทิตย์
- ข. แสงเข้า แสงภายในและแสงออกจากปริซึมเป็นเส้นตรงเดียวกัน
- ค. แสงที่หักเหออกจากแกนสเปกตรัมของแสงมากที่สุดคือแสงสีแดง
- ง. แสงเข้าสู่ปริซึมจะมีความเข้มของแสงมากกว่าแสงภายในและแสงออกจากปริซึม

จากรูป ใช้ตอบคำถาม ข้อ 2 และ ข้อ 3

ข้อ 2. จำแสงข้อใดที่ทำให้แสงภายในและแสงออกจากการแท่งสีเหลี่ยมเป็นเส้นตรงเดียวกัน

ข้อ 3. แนวลำแสงที่ต่อจาก ลำแสง B ควรเป็นแนวลำแสงข้อใด

ข้อ 4. จากรูปข้อ 2 มุมหักเหลี่ยมีค่ามากกว่ามุมตกรอบเมื่อใด

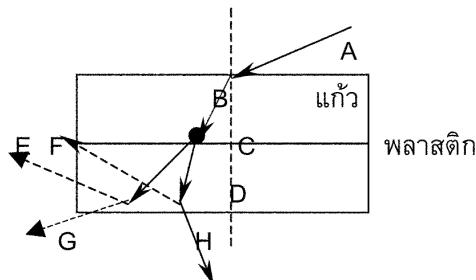
- ก. แสงเดินทางจากอากาศเข้าสู่แท่งพลาสติก
 - ข. แสงเดินทางจากแท่งพลาสติกสู่อากาศ
 - ค. แสงเดินทางผ่านตัวกลางทั้งสอง
 - ง. ข้อ ก และ ค

ข้อ 5. นักเรียนจะนำความรู้จากข้อ 4 ไปอธิบายปรากฏการณ์ในข้อใด

ข้อ 6. เมื่อแสงผ่านตัวกลางหนึ่งไปยังอีกตัวกลางหนึ่ง การสะท้อนของแสงจะเกิดขึ้นจากข้อใด

- ก. แสงตักษะบรอยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองในทุกรณี
 - ข. แสงตักษะบรอยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองและมุมตักษะทบท่ำกับมุมวิกฤต
 - ค. แสงตักษะบรอยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสองและมุมตักษะทบที่เล็กกว่ามุมวิกฤต

- ง. แสงตากกระบอยต่อระหว่างตัวกลางทั้งสอง และมุมตากกระบอยโดยว่ามุมวิกฤติ
- ข้อ 7. เมื่อนำแท่งพลาสติกใส่รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าวางรับแสงจากกล้องแสง และพิจารณาทางเดินของแสงจะพบว่า
- มุมหักเหในพลาสติกเท่ากับมุมหักเหในอากาศ
 - มุมตากกระบอยในอากาศเท่ากับมุมหักเหในอากาศ
 - มุมตากกระบอยในอากาศใหญ่กว่ามุมหักเหในอากาศ
 - มุมตากกระบอยในอากาศเท่ากับมุมหักเหในแท่งพลาสติก
- ข้อ 8. มุมตากกระบอยจะมีขนาดใหญ่กว่ามุมหักเหเมื่อใด
- เมื่อเกิดการสะท้อนกลับหมด
 - มุมตากกระบอยเท่ากับมุมวิกฤติ
 - แสงเดินทางจากตัวกลางที่บีบไปสู่ตัวกลางที่โปรดกว่า
 - แสงเดินทางจากตัวกลางโปรดไปสู่ตัวกลางที่บีบกว่า
- จากรูปต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9 และ ข้อ 10

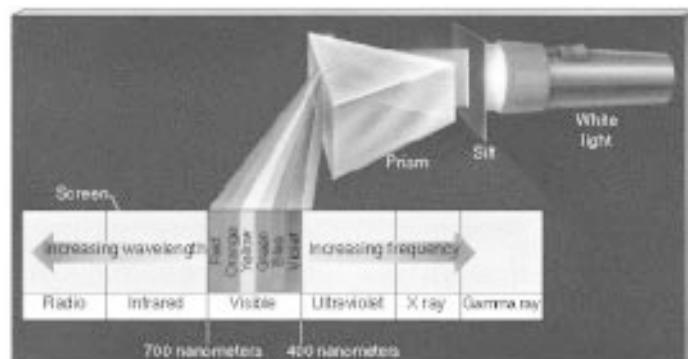

- ข้อ 9. แนวลำแสง E และ F เรียกว่าอะไร
- ลำแสงหักเห - ลำแสงหักเห
 - ลำแสงสะท้อน - ลำแสงสะท้อน
 - ลำแสงสะท้อน - ลำแสงหักเห
 - ลำแสงหักเห - ลำแสงสะท้อน
 - ลำแสงหักเห - ลำแสงสะท้อน
- ข้อ 10. เมื่อลำแสง A ตกกระบอยขอบของแท่งแก้ว แนวลำแสง ควรเป็นไปตามข้อใด
- $B \rightarrow D \rightarrow F$
 - $B \rightarrow D \rightarrow H$
 - $B \rightarrow C \rightarrow E$
 - $B \rightarrow C \rightarrow G$

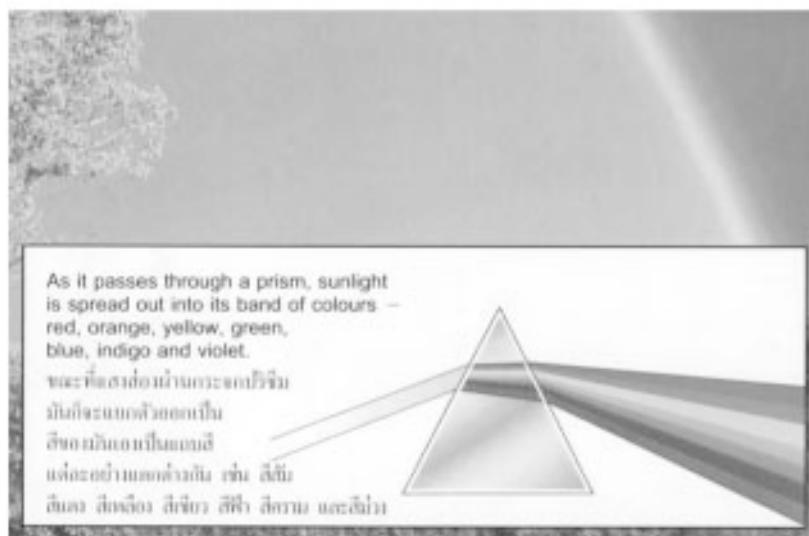
แนวทางตอบแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ทางเดินของแสงเมื่อผ่านรัตถุโปรดใส่รูปทรงสี่เหลี่ยม

1. ง	2. ง	3. ก	4. ข	5. ค
6. ก	7. ข	8. ง	9. ค	10. ง

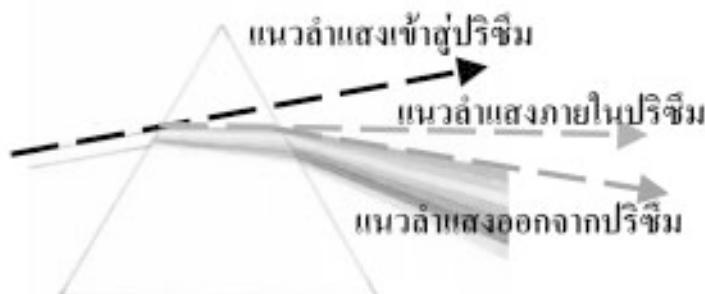
แผ่นโปรดักส์ที่ 1 แสงจากหลอดไฟฟ้าและแสงอาทิตย์ผ่านปริซึม

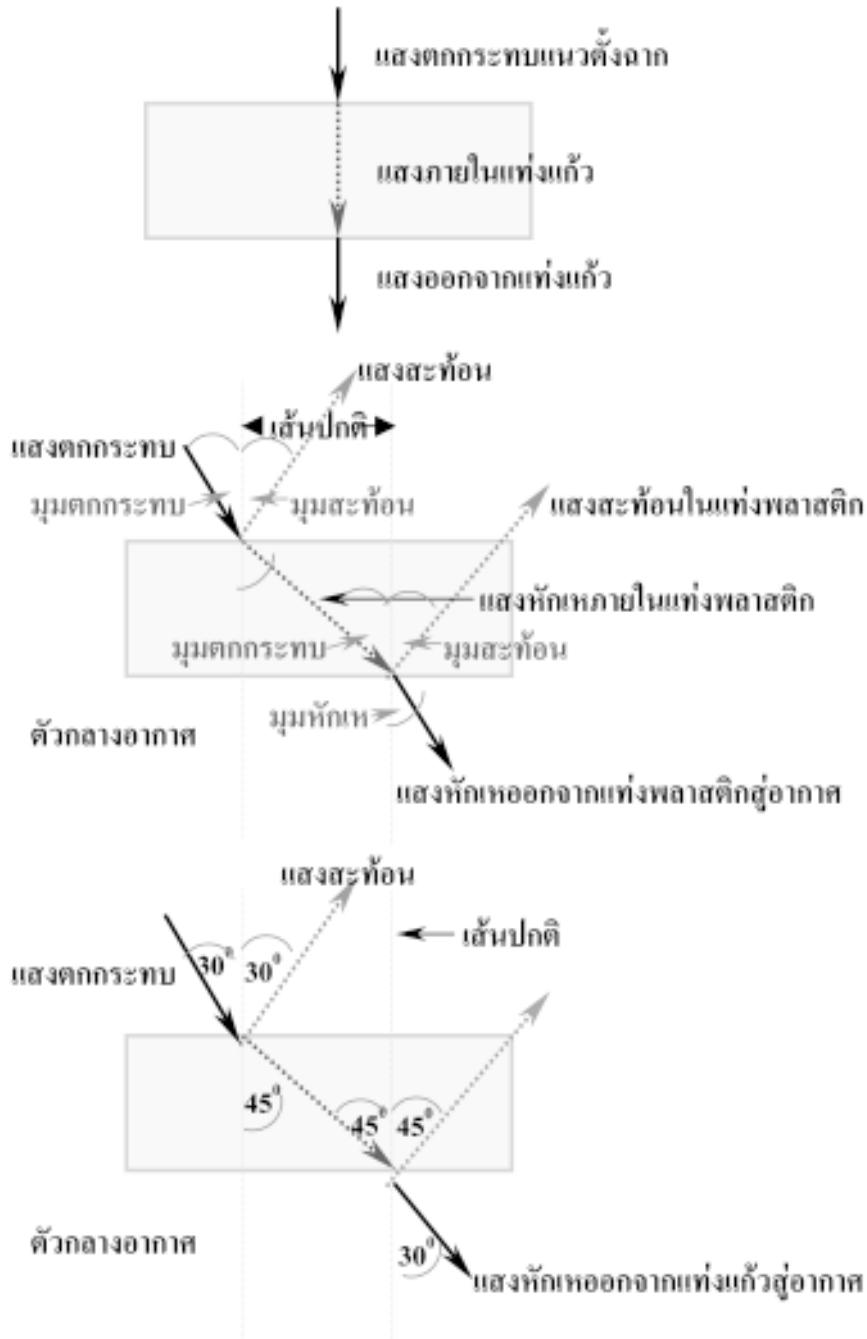
สเปกตรัมของแสงจากหลอดไฟฟ้า

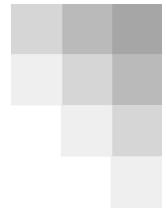

สเปกตรัมจากแสงอาทิตย์

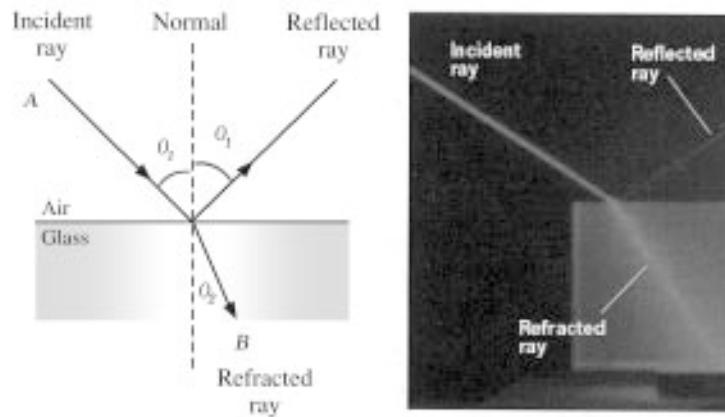

แผ่นปอร์ช์ใส่ที่ 2 ทางเดินของแสงเมืองผ่านตัวกลางปอร์ช์สรูปทรงสี่เหลี่ยม

แผ่นโปร์ตใส่ที่ 3 ทางเดินของแสงเมื่อผ่านตัวกลางโปร่งใส

การหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วและน้ำ

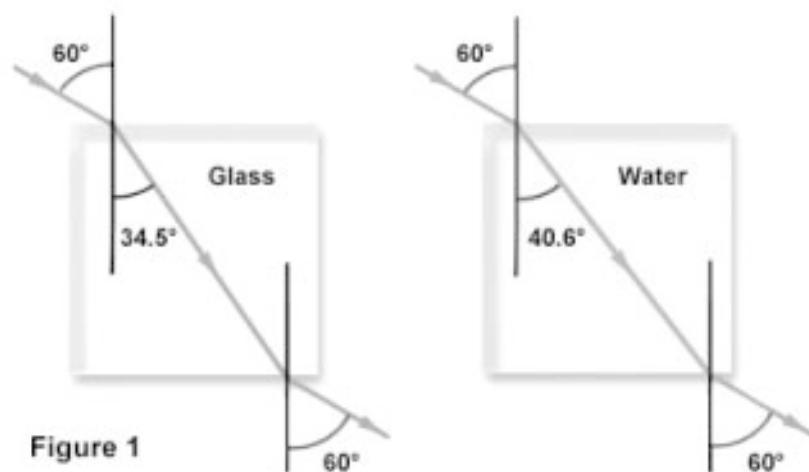
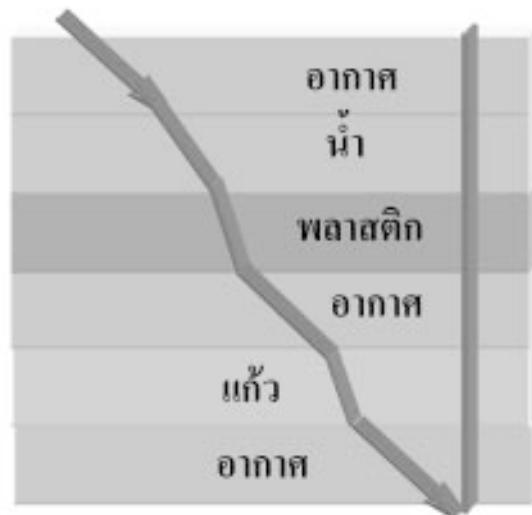
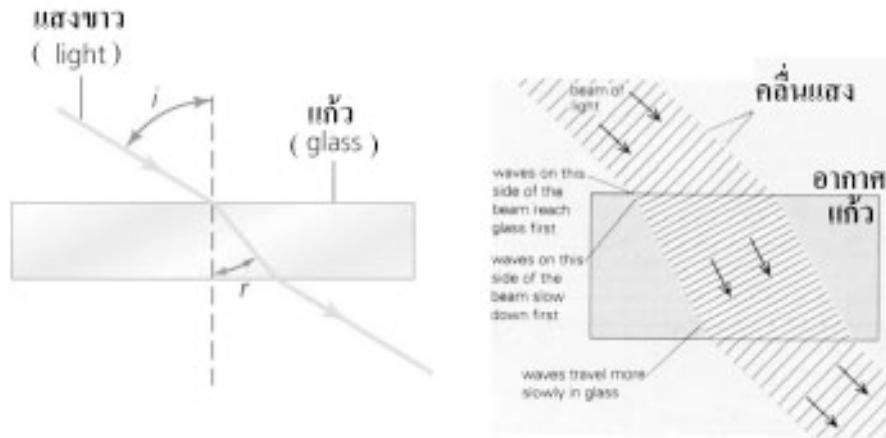
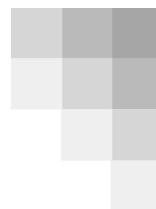

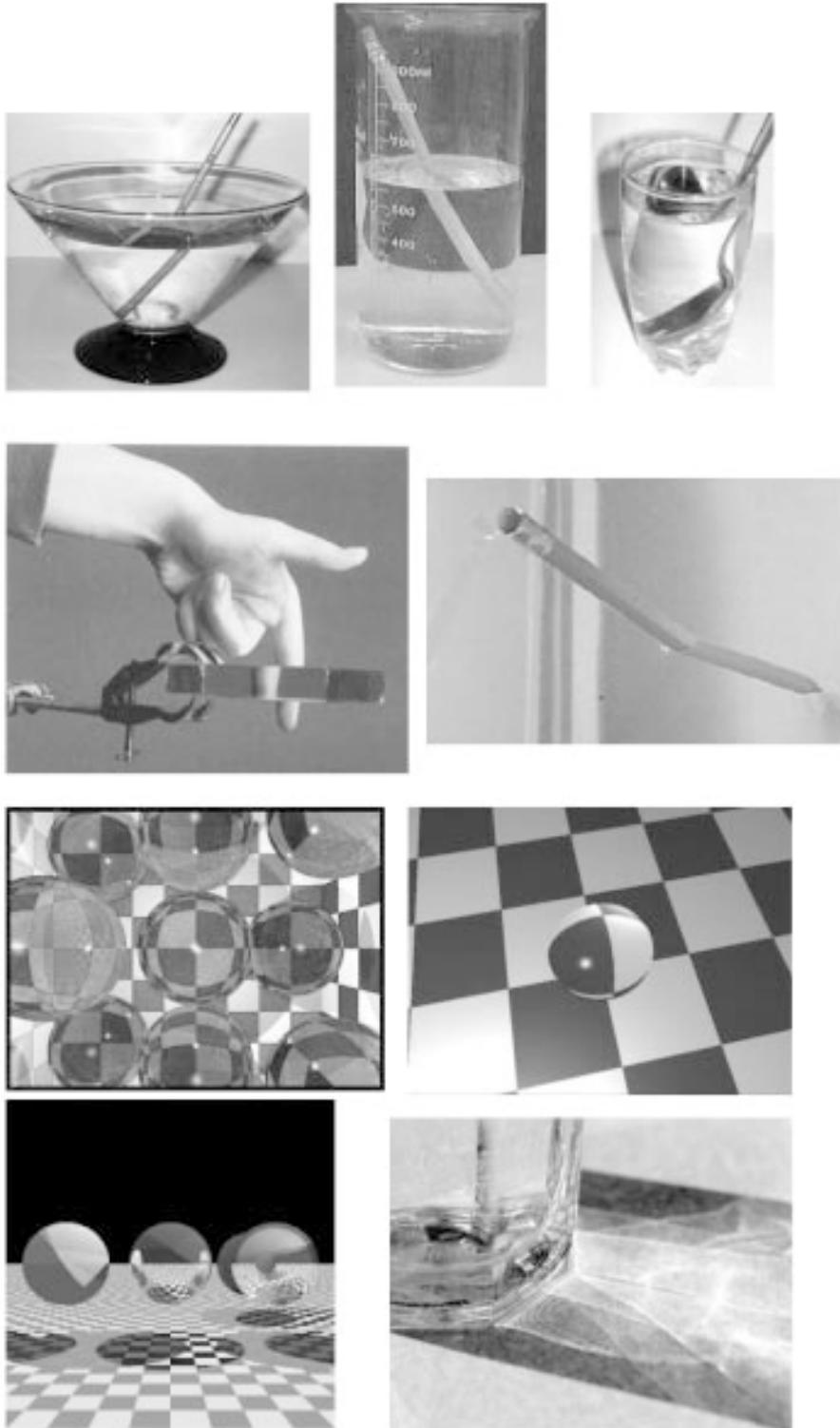
Figure 1

ແຜ່ນໂປ່ງສີທີ່ 4 ທາງເດີນຂອງແສງເນື້ອຜ່ານຕັກລາງຕ່າງໆ ຊິດກັນ

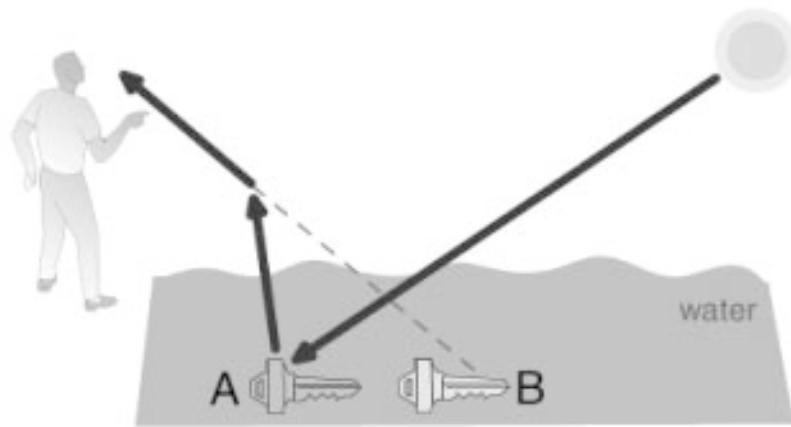

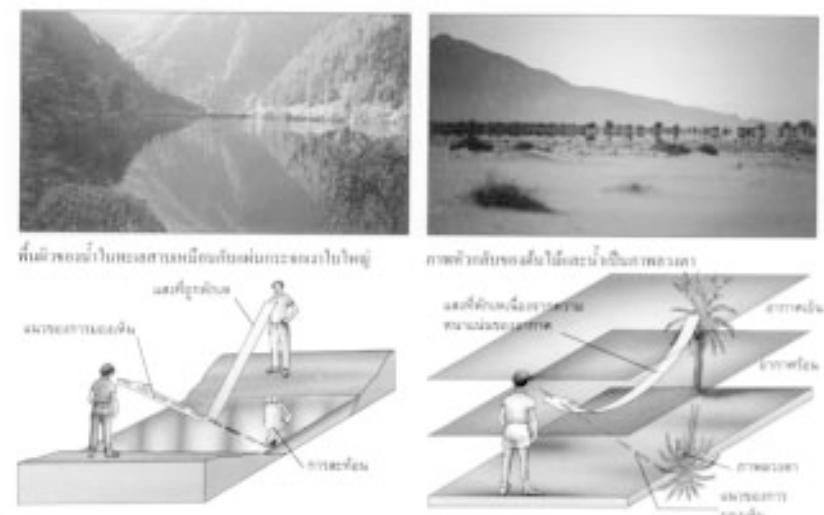
แผ่นโปรดักท์ที่ 5 ปรากฏการณ์ของแสงบางอย่างในชีวิตประจำวัน

ແຜ່ນໂປ່ງໃສທີ 6 ປຣາກຸງກາຮົມຈາຕີທີ່ເກື່ອງກັບກາຮົມຫັກເຂອງແສງ

ກາຮົມຫັກເຂອງແສງທຳໄຫ້ເຮັມອອກເກີ້ນດໍາພະນິ່ງຂອງ
ຖຸກຖຸຍູແຈ A ປຣາກຸງທີ່ດໍາພະນິ່ງ B

ตัวอย่าง แบบสำรวจประเมินตนเองของครุวิทยาศาสตร์ที่เป็นครุเครื่อข่าย

ข้อ	รายการ	มีมาก	มีน้อย	ไม่มี
1	ความรู้ความเข้าใจในความหมายของหลักสูตร			
2	ความรู้ความเข้าใจของขอบข่ายของเนื้อหาวิทยาศาสตร์			
3	ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น			
4	ความรู้ความเข้าใจของความหมายวิทยาศาสตร์			
5	สามารถอธิบายหลักการเรียนรู้ที่สำคัญและนำมายังในการเรียนการสอน			
6	สามารถเลือกหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา			
7	ทักษะในการเตรียมการสอน			
8	ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิทยาศาสตร์			
9	ทักษะในการใช้คำถ้าทั้งแบบกว้างและแบบแคบ			
10	ทักษะในการใช้คำถ้าที่นำไปสู่กระบวนการวิทยาศาสตร์			
11	ความรู้ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการปฏิบัติดลองทางวิทยาศาสตร์			
12	ทักษะในการจัดห้องปฏิบัติการ			
13	รักษา - ซ้อมแซม ใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์			
14	สามารถพัฒนา หรือสร้างเครื่องมือวิทยาศาสตร์			
15	สามารถสร้างและใช้สื่อการเรียนประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น			
16	สามารถเลือกใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน			
17	ความรู้ความเข้าใจในนวัตกรรมการศึกษา			
18	ความรู้ความเข้าใจในการถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์			
19	สามารถใช้และถ่ายทอดวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา			
20	ทักษะในการตรวจความสนใจของนักเรียน			
21	ทักษะในการกระตุ้นและเสริมแรง			
22	ความรู้ความเข้าใจในการปลูกฝังเจตคติทางวิทยาศาสตร์ให้แก่นักเรียน			
23	ความรู้ความเข้าใจในการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ			
24	ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและเพื่อประเมินผลเพื่อสรุปผลการเรียน			
25	ทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ			
26	ความรู้ความเข้าใจในการประเมินแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม			
27	ทักษะในการสร้างข้อสอบ			
28	ความรู้ความเข้าใจในข้อสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้			
29	ทักษะในการจัดทำตารางบันทึกคะแนน			

ตัวอย่าง แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน วิชา.....ชั้น.....

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้ต้องการนำมาใช้ปรับปรุงการสอนของครู ขอให้นักเรียนเขียน เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	ครูของท่านชอบปฏิบัติต่อท่านเหมือนกับท่านเป็นเด็กเล็กๆ		
2	ครูของท่านเชื่อในความสามารถของท่าน		
3	เนื้อหาส่วนมากในวิชาที่ท่านกำลังเรียนเป็นที่น่าสนใจ		
4	ครูของท่านมีแนวความคิดและปฏิบัติที่ทันสมัย		
5	ครูของท่านใช้คำพูดลึกซึ้งจนท่านตามไม่ทัน		
6	ครูของท่านสอนน่าเบื่อ		
7	ครูของท่านมีความคาดหวังในตัวของท่านมากเกินไป		
8	ครูของท่านให้งานท่านทำมากเกินไป		
9	ครูของท่านไม่ให้ค่อยให้งานทำ		
10	ท่านเรียนกับครูผู้นี้แล้วรู้สึกอึดอัด		
11	ครูของท่านต้องการให้ท่านทำการบ้านนอกเวลาเรียนมากๆ		
12	ครูของท่านสอนเนื้อหาในบทเรียนแต่ละบทเรียนช้าๆชากๆ		
13	ท่านมีโอกาสสอภิปรายร่วมกับครู		
14	ท่านเรียนวิชานี้อย่างมีความสุข		
15	ท่านเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนเป็นอย่างดี		
16	ครูของท่านช่วยทำให้ท่านเข้าใจบทเรียน		
17	ท่านเรียนวิชานี้ด้วยความเบื่อหน่าย		
18	วิธีสอนของครูส่วนใหญ่ทำให้ท่านงง		
19	ครูกับนักเรียนนำไม่เคยอภิปรายร่วมกันเลย		
20	ท่านต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะให้ความสนใจในวิชานี้		
21	ท่านไม่ได้รับความคิดแปลกใหม่จากวิชานี้		
22	ท่านเข้าใจคำสอนที่ครูสอน		
23	ครูใช้อุปกรณ์การสอนที่มีประโยชน์ในการเรียนมาก		
24	ครูไม่เคยให้นักเรียนเสนอความคิดเห็น		
25	ครูค่อยสอบพากษาอยู่เสมอเพื่อดูว่าท่านเข้าใจเรื่องราวที่ครูสอน		
26	ครูให้โอกาสแก่ท่านแสดงความคิดเห็น		
27	ครูของท่านมีความแม่นยำในเนื้อหา		
28	ครูของท่านเน้นให้ท่านพยายามและห้ามรู้		
29	ครูของท่านพยายามให้ท่านเห็นคุณค่าของการทำงานที่เป็นระเบียบ		
30	ครูให้ท่านทำงานเป็นกลุ่มเสมอ		

ตัวอย่าง แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนของครูเครือข่าย

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

นักเรียนกลุ่มชั้นที่ชั้นวันที่เวลา..... เรื่อง.....

พฤติกรรมของนักเรียน	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ (สมรรถภาพของ ครูที่เกี่ยวข้อง)
	มาก	ครึ่งต่อครึ่ง	น้อย	
<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนตอบคำถามแบบมีคำตอบแน่นอนได้ถูกต้อง 2. นักเรียนตอบคำถามแบบไม่มีคำตอบแน่นอนได้เหมาะสม 3. นักเรียนตอบคำถามของนักเรียนกันเอง 4. นักเรียนสร้างคำถาม 5. นักเรียนแสดงความคิดเห็นริเริ่ม 6. นักเรียนร่วมกันอภิปรายอย่างมีเหตุผล 7. นักเรียนร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ 8. นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม 9. ความคล่องแคล่วของนักเรียนในการทดลอง 10. ความคล่องแคล่วของนักเรียนในกระบวนการ วิทยาศาสตร์อื่นๆ <ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การจำแนก 				

แนะนำผู้วิจัย

นายภัสดี รัชตวิภาสนันท์

อาจารย์ 3 ระดับ 9

โรงเรียนบุญวานิชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52000

ครุแท่นบุญวานิชวิทยาลัย สาขาวิชาศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์

ของสำนักงานเลขานุการสภากาชาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ปัจจุบัน 153/112 ซอยหมู่บ้านง้วองคำ

ถนนประดู่ม้า ตำบลเวียงเหนือ

อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง รหัสไปรษณีย์ 52000

โทรศัพท์ 01-6347471

คณบุคคลทำรายงาน

ที่ปรึกษา

ดร. อรุณ จันทวนิช

เลขานุการสภากาชาดไทย

นางสาวสุทธาราสีนี วัชรบูล

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลการวิจัยและพัฒนาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ

นางวิเชียร สามารถ

รศ.ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา

ดร.บุปผชาติ ทัพพิกรณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิโครงการครูแห่งชาติและพิจารณาเอกสารรายงาน

นางวิเชียร สามารถ

บรรณาธิการ

นางสาวสมรัชนีกร อ่องเอิบ

ผู้วิจัย / ผู้ตรวจสอบความเนื้อหา

นายภัสดี รัชตวิภาคันนท์ ครูแห่งชาติ ปี 2542 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ

ผู้สรุป และเรียบเรียง

นางสาวอุษา คงสาย

ผู้รับผิดชอบโครงการ และประสานงานโครงการ

นางสาวสมรัชนีกร อ่องเอิบ

นางสาวอุษา คงสาย

นางณัตตรา แทนคำ

ผู้พิมพ์ฉบับบัน

นางสาวธีรนุช ชีรทีป

เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของชาติให้คุ้มค่า
หากท่านไม่ใช้หนังสือเล่มนี้แล้ว
โปรดมอบให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป